І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь... — Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-3740 Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 18. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 28-го СІЧНЯ 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 28, 1972 No. 18. VOL. LXXIX.

— Короткі вістки —

Четвер, 27 січня 1972

В АМЕРИЦІ

УРЯДОВА РАДА ЗАРОБІТНИХ ПЛАТЕНЬ ВИРІШИЛА підвищити на 10 відсотків заробітню платню для залізничників. Підвишка платні на 10% охопить 180.000 працівників і службовців залізниць. Вона буде ретроактивною, починаючи з квітня 1972-го року.

У ВІВТОРОК 25 СІЧНЯ В НЮ ЙОРКУ ЗДІЙНЯВСЯ несподівано сильний вітер, що часом досягав майже гураганної сили, 60 миль на годину. Поліція повідомила, що від бурі загинули в місті три особи, було кілька поранених шматками скла з вікон, буря завдала шкоди місту на сотки тисяч долярів. Вітром повивалю подекуди дерева, поперекидало авта, позривало телефонічні й електричні дроти. Деякі вулиці довелося закрити, але увечері рух був відновлений у всьому місті.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ВИДАВ ВКАЗІВКУ всім амбасадам за кордоном, щоб вони трактували дружин американських закордонних дипломатів, як приватних громадянок, а не як якихось служниць для жінок амбасадорів, чи працівниць при амбасаді. Молоді дружини американських дипломатів поза ЗСА можуть допомогти своїм чоловікам в амбасаді у підготові прийнять тощо, але не мусять, якщо того не бажають. Єдине, що урядово від таких жінок вимагається, це поводитись так, щоб „не дискредитувати ЗСА".

ЧЛЕНКА КОНГРЕСУ ШІРЛІ ЧІСГОЛМ З НЮ ЙОРКУ висунула свою кандидатуру з рамени Демократичної партії на президентські вибори в цьому році. Вперше дівчина-негритянка буде кандидувати на Президента ЗСА, якщо здобуде потрібну кількість підписів для номінації на кандидатку. Навіть ті, що її підтримують, не бачуть шансів для вигранoї, але вона вважає, що варто спробувати, бо таким шляхом вона зможе більше впливати на демократичних кандидатів.

БАГАТО ТИСЯЧ МІСЬКИХ СЛУЖБОВЦІВ І ПРИХИЛЬНИКІВ посадника Ню Йорку Джона Ліндзі виповнили концертову залю „Радіо Сіти" для вияву підтримки кандидатури Дж. Ліндзі на Президента. Вони зібрали 300.000 долярів для його виборчої кампанії.

У ПАЛАТІ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ У ВАШІНҐТОНІ конгресмен Пуцінські вніс законопроєкт, скерований на підтримку приватного шкільництва в ЗСА. Він запропонував, щоб гроші, що їх платять батьки дітей у приватному шкільництві, були звільнені з оподаткування.

У СВІТІ

У ГРЕЦІЇ ВЕДЕТЬСЯ церковне слідство проти двох тамошніх православних митрополитів за їхню опозицію проти теперішнього авторитарного стану в Церкві та за акцію у користь демократизації церковного правління. У Греції є 65 православних єпископів. Опозиція твердить, що теперішній голова Греко-православної Церкви митрополит Атен Ієронім і 8 членів Синоду сліпо слухаються авторитарного уряду прем'єра Георга Пападопулоса.

В АВСТРАЛІЇ ПОСИЛЮЄТЬСЯ відродженецький рух автохтонів, які ступнево втрачали свою плодючу землю і всі права, коли в другій половині 18-го сторіччя англійські колонізатори забрали на свою „власність" австралійський континент. Автохтони мають одного представника в австралійському парляменті. Прем'єр Австралії Вілліям МекМеґон передав 140.000 автохтонів документи на більшу земельну власність і висловився за плекання автохтонної культури, але проти творення ґетта автохтонів.

НА ОСТРОВІ ҐУАМІ НА ТИХОМУ ОКЕАНІ ЖИВ впродовж 28 років в одній печері 56-річний японець Шоічі Якоі, який харчувався тільки овочами й рибою. Він був колись японським вояком і знав, що війна скінчилася, але боявся вертатись, щоб його не вбили. Тепер він заявив бажання побачити родину, після чого піти в гори на роздумування. Віднайшли його в печері випадком два рибалки.

ВОЛОДАР ОДНОГО ЕМІРАТУ В ПЕРСЬКІЙ ЗАТОЦІ ЗГИНУВ з рук свого кузена, який пробував перевести державний переворот. Вбивника арештували разом з 18 його однодумцями, що вдерлися до палацу. Еміром став молодший брат вбитого.

У ПАРИЗЬКІЙ ПРЕСІ ЙДЕ полеміка на тему відносин у Ню Йорку, Парижі й інших великих столицях. Паризький щоденник „Ль'Орор" приніс „пересторогу" на адресу французьких туристів, що їдуть до Америки, щоб вони вистерігалися заходити до деяких небезпечних нюйоркських дільниць не тільки вночі, а й сумерком, при чому подано навіть карту Ню Йорку з зазначенням мурінського Гарлему і порторіканських дільниць у Мангеттені й Брукліні, як загрозливих для життя і майна прохожих. Мовляв, 30.000 нюйоркських наркоманів нападають і грабують прохожих, щоб здобути грошей на наркотики.

МІЖ СССР І ЯПОНІЄЮ ВІДБУДЕТЬСЯ обмін відвідинами прем'єрів — Ейсаку Сато й Алексєя Косиґіна. Совєтський міністер закордонних справ Андрей Громико, який перебуває тепер у Токіо з 6-денними відвідинами, привіз запрошення для прем'єра Ейсаку Сато із запевненням, що Совєти залежить на покращанні відносин з їх японським сусідою. Про те, чи Совєти схильні звернути Японії загарбані в неї острови з Курільського архіпелагу — нічого не сказано.

ОБОВ'ЯЗКОВА РЕЄСТРАЦІЯ ЧУЖИНЦІВ

Від 1-го січня розпочалася щорічна обов'язкова реєстрація всіх чужинців, не американських громадян, які перебувають на території ЗСА. Для Реєстрації треба взяти в будь-якій пошті блянк, заповнити, подавши ім'я-прізвище, адресу та кілька інших даних, і здати заповнений блянк поштовому урядовцеві. Не пересилати поштою! Реєстрація провадиться для потреб Статистичного Бюра ЗСА. За невиконання цього обов'язку чужинцеві загрожує кара, включно з негайною депортацією з американської території. Реєстрація триває до кінця місяця січня.

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП ВІЗЬМЕ УЧАСТЬ У ТОРЖЕСТВАХ ДНЯ ПОМІСНОСТИ УКЦЕРКВИ

Філядельфія. — Тут з поінформованих джерел заповідають, що Верховний Архиєпископ і Кардинал Блаженніший Йосиф Сліпий прийде в лютому ц. р. до Америки та візьме участь у торжествах Дня Помісности Української Католицької Церкви, запляновани\u0445 у Філядельфійській Архидієцезії на 20-го лютого ц. р., в якому припадають також 80-ті уродини Верховного Архиєпископа. Згідно з повідомленням в „Америці" з 26-го січня, Дні Помісности відбудуться в днях від 17 до 20-го лютого і їх програму виповнять Архиєрейські Богослужби, зустрічі духовенства і шкільної дітвори з Верховним Архиєпископом та академія і бенкет в його честь.

Із повідомлення в „Америці" виходить, що про дозвіл на приїзд Верховного Архиєпископа Йосифа до Філядельфії старався Митрополит Амвросій та що такий дозвіл у Ватикані видано. У цьому ж повідомленні сказано, що довідавшися про дозвіл та маючи вже раніше згоду Верховного Архиєпископа на приїзд, якщо такий дозвіл буде виданий, Митрополія приступила до ділової підготови святкувань. Комітет для підготови програм очолив від Митрополії Владика Василь Лостен і на його запрошення в понеділок, 24-го січня, відбулися в залі митрополичого будинку наради, в яких, крім Владик Лостена і Стаха, взяли участь: канцлер о. шамбелян Михайло Федорович, митрополичий секретар о. шамбелян Мирослав Харина та члени Управи місцевого Відділу УККА д-р Іван Скальчук, голова, проф. д-р Богдан Гнатюк, проф. д-р Петро Стерчо, Михайло Ковальчин, Іван Шаран, Петро Генгало, Володимир Яців, інж. Михайло Нич, мгр Теодозій Онуферко та адміністратор „Америки" Ігнат Білинський. Напочатку нарад Владика Лостен поінформував про заходи Митрополії в справі дозволу для Верховного Архиєпископа на приїзд до Філядельфії та про запевнення Папського Делеґата у Вашінґтоні, що такий дозвіл у Ватикані видано. В „Америці" в дальшому сказано, що Владика Лостен висловлюючи бажання Митрополита Амвросія „щоб відсвяткування Днів Помісности, пов'язане з відзначенням 80-ліття народин Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кардинала Кир Йосифа VII відбули якнайторжественніше... наголосив момент повної співпраці Митрополії з мирянами у підготові і переведенні програми святкувань та запросив Екзекутиву Відділу УККА оформити діловий комітет".

У програмі святкувань Днів Помісности передбачені, як подає „Америка" такі відправи, зустрічі й імпрези:

У четвер, 17 лютого, буде відправлена Архиєрейська Св. Літургія в наміренні Верховного Архиєпископа, опісля зустріч усіх священиків Митрополії з Ювилятом і спільна вечеря.

В п'ятницю 18 лютого, по полудні, діти парохіяльних шкіл та делеґації молодечих організацій матимуть нагоду вітати Верховного Архиєпископа в авдиторії катедральної школи.

В суботу, 19 лютого, ввечері, відбудеться Академія з участю місцевих хорів і мистецьких сил та доповіддю одного з Владик.

В неділю, 20 лютого, в
(Закінчення на стор. 8-ій)

Блаженніший Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф VII

Комуністи відкидають мирову пропозицію Ніксона

Париж. — У Парижі проголошено тексти заяв Північного В'єтнаму і В'єтконґу у зв'язку з промовою через радіо - телевізію президента Ніксона з 25 січня ц. р., в якій він виявив таємні розмови, що їх впродовж 30-х місяців вів спеціяльний дорадник Президента для справ крайової безпеки Генрі Кіссінджер з представниками Північного В'єтнаму у Парижі. Північний В'єтнам і В'єтконґ заповідають у своїх заявах, що вони формально дадуть відповідь на нову американську пропозицію на 142-ій сесії Паризької конференції про В'єтнам, яка була визначена на 27-го січня ц. р., але вже з отих тимчасових заяв виходить ясно, що комуністи відкидають пропозицію Ніксона. Користуючись приметною комуністам лайливою і демагогічною фразеологією, комуністичні заяви закидають президентові Ніксонові, що його промова була „передвиборчим трюком" та „перфідним обманом", обрахованим на обдурення американського народу. По суті з отих заяв виходить, що комуністи переконані, що президентові Ніксонові залежить на зберіганні при владі „ставлеників Америки", розуміючи під цим правління теперішнього президента Південного В'єтнаму Нгуєна Вана Тіє, і що запропоновані Президентом нові вибори у Південному В'єтнамі вони називають також „обманом", націленим на збереження того правління Тіє та американської приявности у В'єтнамі. Про те, що Нгуєн Ван Тіє погодився зректися влади на місяць перед розписаними виборами, і що президент Ніксон заявив готовість переговорювати всі можливості замирення, які тільки не були б американською капітуляцією, у комуністичних заявах нема ані слова. Виявлення таємних американсько - комуністичних розмов Північний В'єтнам уважає за новий доказ „ламання Америкою договорів". Таврується останні налети проти Північного В'єтнаму, з промовчанням, що у відповіді на пропозиції Кіссінджера у Парижі Північний В'єтнам повів концентрацію військ і зброї для нової офензиви проти Південного В'єтнаму.

Кіссінджер з'ясовує свої розмови з комуністами про В'єтнам

Вашінґтон. — Спеціяльний асистент президента Р. Ніксона для справ крайової безпеки проф. Генрі Кіссінджер перевів у середу 26-го січня пресову конференцію, на якій докладно з'ясовував свої розмови, що їх вів з в'єтнамськими комуністами у Парижі впродовж останніх 30 місяців, стараючись особливо з'ясувати атмосферу, в якій велись ті переговори, і причини, чому ті переговори не довели до успіху. Кіссінджер підкреслив, що комуністам найбільше залежало і залежить на тому, щоб американський Уряд відмовився від будь-якої підтримки для Південного В'єтнаму: вони жадали, щоб Президент відкликав і відтягнув з Південного В'єтнаму не тільки всі американські збройні сили, але й усю зброю та виряд, що їх південно-в'єтнамська армія дістала була від Америки і щоб Уряд зобов'язався не давати Південному В'єтнамові ніякої економічної допомоги. Комуністи вимагали, щоб ЗСА дали їм „воєнне відшкодування" — Уряд відкинув цю вимогу, але обіцяв дати таку допомогу на відбудову обох частин В'єтнаму, що й Північний В'єтнам отримає більйони дол. Кіссінджер, відповідаючи на запити журналістів, висловив переконання, що комуністи, не маючи достаточної мілітарної сили, щоб перемогти Південний В'єтнам, коли той буде користуватися будь-якою допомогою від ЗСА, хочуть, щоб ЗСА облегшили їм ту ціль і допомогли безпосередньо і посередньо скинути вільний режим у Південному В'єтнамі. Зрештою Г. Кіссінджер заявив, що Уряд надалі готов переговорювати явно або тайно, безпосередньо або забудь-чим посередництвом, і що американські пропозиції ніколи не мали ультимативного характеру.

З нагоди січневих роковин у Торонті, Вінніпеґу та Саскатуні відбулися „Українські Тижні"

Торонто. — У вівторок 18 січня посадник Торонта В. Денісон проголосив „Український Тиждень", а голова Відділу КУК інж. Б. Максимець передав йому український синьо-жовтий прапор, що повівав потім впродовж тижня на ратуші міста. „Український Тиждень" тривав, на відзначення Роковин Державности і Соборности України, від 17 до 23 січня 1972 р. У проклямації посадника Торонта згадано про незалежну Українську Державу в минулому та про видатний вклад українців Канади в культуру й загальний розвиток Канади.

У Вінніпезі міністер освіти В. Ганущак проголосив окремою проклямацією дні 17-23 січня „Українським Тижнем" у провінції Манітоба. У проклямації, між ін., сказано, що „хоча Республіка не втрималася довго, однак українці в Манітобі й поза нею святкують її річницю, як символ свободи, яку вони знайшли в Канаді". Посадник міста Вінніпеґ Степан Дзюба видав також відповідну проклямацію, про що його прохав Відділ Комітету Українців Канади, під головуванням Е. Співака. У цій проклямації названо 1918 і 1919 роки та події в тих роках на Україні та згадано про велику участь українців на свободі в розбудові Канади. Проголошуючи „Український Тиждень", посадник С. Дзюба в проклямації підкреслив „високі ідеали" української спільноти в Канаді.

У Саскатуні посадник міста Берт Сірс підписав проклямацію, в якій проголошено 22-го січня „Днем Української Державности", і того дня на міській ратуші повівав український національний прапор, як це було і в Торонті, Вінніпезі та інших містах Канади. На святковому бенкеті в Саскатуні головним промовцем мав бути 22-го січня заступник Президента УНСоюзу на Канаду сенатор Павло Юзик а привіт від прем'єра Трюдо мав передати посол-україн. П. Дікон.

Появився великий твір „Брат - Братові" — „Книга про ЗУАДК"

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) видав, згідно з давнім рішенням його керівних органів, історію тієї організації, яка з'ясовує постання й історичні заслуги в харитативній ділянці. Як стверджує у вступі „Від Автора" Остап Тарнавський, теперішній екзекутивний директор ЗУАДК-у, передбачувано видати ту книгу на 10-річчя тієї установи, але з різних причин її появу перенено і вона появилася на 25-річчя ЗУАДК-у. Тому вона охоплює діяльність цієї нашої центральної добродійної установи за останнього чверть сторіччя, від 1944 до 1969 років. Книга має строго інформаційний характер, спираючись на архівних матеріялах ЗУАДК-у та газетних звідомленнях про діяльність тієї установи. Названий Автор звертає увагу, що головну увагу покладено на працю ЗУАДК-у „перших десяти років, яка була унікальна в житті української народу на американському континенті". Книга має 262 сторінки великого формату, багато ілюстрована, з мистецькою обкладинкою Богдана Титли й деякими карикатурами Едварда Козака. На прикінці книги додано вказ імен, про які мова у тексті, а закінчує її низка документів. Цей надзвичайно дбайливо виданий твір вийшов з друкарні „Свободи".

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО" ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ БЕЗЗАКОННИХ АРЕШТІВ В УКРАЇНІ

Філядельфія. — 22 січня ц.р. відбулася тут поширена надзвичайна нарада Об'єднання Українських Письменників „Слово". Крім членів Президії та інших керівних органів Об'єднання, в нараді взяло участь багато членів Об'єднання, що мешкають у Ню Йорку, Філядельфії та їх околицях.

Першою точкою наради було питання нових репресій в Україні. Після докладного висвітлення й обговорення цього питання нарада накреслила декілька конкретних заходів і ухвалила таку заяву до української спільноти в світі:

ЗАЯВА

Обговоривши останні факти репресій діячів культури в Україні, поширена нарада Об'єднання Українських Письменників „Слово" заявляє:

В Україні переслідування, арешти, закриті антиконституційні суди, заміняння в божевільні й заслання на довгі роки в концентраційні табори письменників, учених, митців та діячів культури продовжуються й посилюються.

Повідомлення світових пресових аґенцій про недавні масові арешти в Києві й Львові свідчать, що в Україні почалась нова хвиля репресій і терору проти українських діячів культури і науки. Серед арештованих кореспонденти західньої преси з Москви подали імена відомих поза Україною літературних критиків і публіцистів: Івана Дзюби, Вячеслава Чорновола, Івана Світличного та Євгена Сверстюка.

Як і попередні жертви антинародньої диктатури партії — історик і публіцист Валентин Мороз; поет, перекладач і літературознавець Святослав Караванський; поет і літературний критик Михайло Масютко; мистецтвознавець і критик Михайло Горинь; поет і прозаїк Анатолій Шевчук та багато інших, — так і тепер репресовані діячі української літератури, заарештовані не за якусь протидержавну діяльність, а лише за легальні, в рамках існуючої конституції, спроби
(Закінчення на стор. 8-ій)

Під час телевізійного фільмування розмови з Євтушенком українські студенти таврували його, як гіпокрита

Ню Йорк. — У вівторок 25 січня ц. р., під час фільмування телевізійної розмови Дейвида Фроста з совєтським поетом Є. Євтушенком, який відбуває тепер свої „ґастролі" у ЗСА, дев'ять студентів, які назвали себе „групою українських студентів з Ню Йорку", окупували сцену і прочитали свою заяву із засудом Є. Євтушенка за гіпокритію і за мовчання у справі арештів українських письменників і дисидентів в Україні. Прочитавши заяву, студенти відбули розмову з керівником програми і згодом із Д. Фростом, виявляючи їм причини свого виступу і прохаючи дати їм відповідний час для з'ясування свого становища у телевізійній передачі. Є. Євтушенко, покидаючи будинок, залявив „студентам, що вони повинні ...соромитися свого виступу. На це відповіли йому студенти одним словом: гіпокрит. Розмова Д. Фроста з Євтушенком буде передавана телевізійним каналом ч. 5 у вівторок 1-го лютого о год. 8:30 або в четвер 3-го лютого о год. 8:30.

Д-р Орест Попович заавансував до найвищої кляси шахістів ЗСА

Ню Йорк (Н. И.) Американська Шахова Федерація, як довідуємося із січневого числа її офіціону „Чес Лайф енд Рівю", підвищила відомого шахового майстра д-ра Ореста Поповича до кляси сеньйорів-майстрів — найвищої, що її може осягнути шахіст, змагаючися в ЗСА. Титул ґросмайстра можна здобути тільки в міжнародних змаганнях. Д-р Попович, трикратний чемпіон українців Америки й Канади та переможець багатьох американських турнірів, мав титул шахового майстра від 1957 р., але оце вперше осягнув клясифікацію сеньйора-майстра в наслідок своїх надзвичайних успіхів в 1971 р. Ними були здобуття віце-чемпіонатів обох найсильніших ню-йоркських шахових клюбів Менгеттен і Маршала та чемпіонатів великих турнірів „Атлантик Опен" в Ню Йорку і „Крайового Шахового Конґресу" в Клівленді. Про ці успіхи своєчасно звітували „Свобода" і „Н. И. Таймс". Американська Шахова Федерація охоплює тепер понад 22,000 членів, які в клясифікації („рейтинґ") поділяються на 8 кляс: Е, Д, Ц, Б, А, експерт, майстер і сеньйор-майстер, з яких кожна, крім Е, має діяпазон 200 умовних точок. Змагаючися в офіційних турнірах і матчах шахісти здобувають або певну скількість цих точок за кожну партію на підставі формули, що її недавно прийняла теж і Міжнародна Шахова Федерація ФІДЕ. Клясифікація побудована так, що чим

Д-р О. Попович

вище клясифікований змагун, тим більше точок він тратить за програші і нічиї, а тим менше здобуває за виграші. Тому осягнути і задержати високу клясифікацію в ЗСА є дуже тяжко, про що свідчить річний список „рейтинґ" за 1971 р., де американських майстрів є порівняльно небагато — 121 а сеньйорів-майстрів всього 19. В цьогорічному списку найкращих шахістів ЗСА, що його очолює кандидат на світову корону Роберт Фішер, д-р Попович займає 13-те місце. Д-р Попович це перший шахіст українського роду, що осягнув титул сеньйора-майстра взагалі, а зокрема таке високе місце в цій американській екстраклясі. Д-р Орест Попович є професором хемії на Бруклинському Коледжі Міського Університету Ню Йорку.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $18.00, на пів року — $9.50, на 3 місяці — $5.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Правда про війну і мир

Крізь усю промову президента Ніксона, виголошену до народу 25 ц. м. про В'єтнамську війну, червоною ниткою тяглася сутня правда: не Америка, а Північний В'єтнам вів і веде війну і тільки в'єтнамські комуністи не дозволяють закінчити її, всупереч усім старанням Америки. По суті, що стосується проголошених Президентом мирових пропозицій, нема там багато нового, тим паче, що Президент раз-у-раз підкреслював, що він готов обговорювати різні можливості замирення, власні пропозиції й чужі, готов обмірковувати з комуністичною стороною всякі суґестії і виявляти зі свого боку гнучкість у пошукуванні компромісу з одним тільки принциповим застереженням, щоб це було порозуміння, а не капітуляція. Виявленням невідомого факту, що від 4 серпня 1969 року, впродовж останніх 30 місяців, асистент Президента Генрі Кіссінджер 12 разів їздив до Парижу на засекречені зустрічі з комуністичними представниками і там уперто, але безуспішно з'ясовував мирову, на компроміс наставлену позицію Америки, президент Ніксон перекреслив міт, наче він „нічого" або „замало" діє в користь миру у В'єтнамі.

Погодившись забрати з В'єтнаму всі без решти свої війська, — погодившись встановити виразну дату відкликання військ, — погодившись у принципі на зміну правління у Південному В'єтнамі — Ніксон насправді прийняв найсутніші вимоги комуністичних мирових пропозицій. Коли ж він вимагає припинення воєнного походу комуністів проти Південного В'єтнаму, звільнення всіх американських полонених і наставлення в Сайґоні нового правління не шляхом закулісового договорення чи збройного перевороту, а вільних і контрольованих виборів, то ввесь культурний світ мусить визнати таке становище за єдиноправильне і справедливе.

Це не значить, що так зрозуміє ці пропозиції Північний В'єтнам. Бо його ціллю не є справедливий мир, а упокорення Америки, накинення їй ультиматуму та підкорення собі Південного В'єтнаму, Ляосу й Камбоджі. І тому, за всією вірогідністю, комуністи й тепер продовжуватимуть свою негідну гру. Але, може, зацукаються і протверезіють ті доморослі критики, яким Ніксон зробив дуже важкий закид: що вони більше вірять ворогові, як власному Урядові.

Екуменізм у практиці

Після Другого Ватиканського Собору у ставленні Католицької Церкви позначилися чималі зрушення і зміни в ставленні до інших віровизнань. На місце релігійної нетолеранції — почав діяти досить інтенсивний екуменічний рух із спрямуванням на зближення між окремими віровизнаннями. Виявився цей рух деякими актами й подіями між Українською Католицькою й Українською Православною Церквами.

Американський Ню Йорк був минулої неділі свідком незвичайної й історичної у багатьох відношеннях події в міжцерковному житті. Провідні репрезентанти трьох християнських віровизнань взяли участь — вперше у їхній історії — у спільному богослуженні, що було відправлене в римокатолицькій катедрі св. Патрика в Ню Йорку. Католицька Церква була репрезентована нюйоркським архиєпископом кардиналом Джозефом Куком. Англіканську Церкву, що охоплює 3 285 000 вірних Єпископальної Церкви у ЗСА, репрезентував примас Англії Кентерберійський Архиєпископ Ремзі і Православну Церкву — архиєпископ Грецької Архидієцезії Північної і Південної Америки Яковос. У богослуженні взяли участь яких три тисячі вірних, і вони вітали ієрархів бурхливими оплесками після закінчення відправи, що була проведена в рамцях Тижня Молитви за Християнську Єдність. В історії катедри св. Патрика такі оплески пролунали вдруге: вперше вітали так оплесками Папу Павла VI в 1965 році.

У виголошених з цієї нагоди проповідях ієрархи всіх трьох Церков підкреслювали значення екуменічного руху, їхнє змагання до єдности й солідарности християнських Церков. Примас Ремзі наголосив, зокрема, що зближення Церков залежить не так від їхніх рад і курій, як від побожности і відданости вірних.

Треба сподіватися, що цей добрий вияв екуменізму стане прикладом і для українських Церков — Католицької та Православної і спонукає їх ієрархів і вірних продовжувати й посилювати цей — останнім часом подекуди сповільнений — рух до зближення також і у взаєминах між обома провідними українськими віровизнаннями.

В. Гірчак

АНТИУКРАЇНА

Чергова хвиля арештів, що прокотилася по Україні, висунула знов питання: що являє собою т. зв. „УРСР"? Чи це „суверенна держава українського народу", як про це заявляють офіційні заступники режиму, республіка, в якій „уз'єднано" всі українські землі, як про це теж офіційно там кажуть, політично - державне утворення, що може (якщо захоче) вийти із складу СРСР, як це стоїть в конституції його, чи тільки фікція, політичне дурисвітство Москви? Це питання ускладнюється ще й тим фактом, що УРСР є членом-засновником Організації Об'єднаних Держав, неправильно з погляду теорії нації й держави називаної „Організацією Об'єднаних Націй" (бо її члени — держави, а не нації!).

З огляду на все це відповісти на поставлені питання не так легко, хоч і написано на цю тему вже багато. Очевидячки, не можна відповідати на ці питання так, як це в 20-их роках спробував був відповісти М. Хвильовий у своєму памфлеті „Україна чи Малоросія?" що це, мовляв, „Малоросія", а не „Україна", розуміючи цю останню назву як визначення української держави. А це означало, що навіть за українізації 20-их років Україна як „Малоросія" залишалася тим, чим вона була в царській імперії, — провінцією з етнографічно відмінною від росіян людністю. Уявлення про „Малоросію" допускало законсервування етнографічних особливостей цієї людности без перспективи перетворення її на модерну націю та її державно-політичне оформлення.

Але навіть побіжний перегляд півсторічної історії УРСР показує, що поняття „Малоросії" не відповідає реальній суті її. Основна відмінність „УРСР" від „Малоросії" лежить у тім, що вона про око людське оформлена як держава і, як така, є членом Організації ОД. Проте, в реальній суті це феномен, створений свідомо на те, щоб не тільки не допустити до справжнього державно - політичного оформлення етнографічного маси у „Малоросії", а й знищити цей масив як такий, „злити його з росіянами, — тимчасом як царський режим залишав поза денаціоналізацією понад 80% цього масиву, економічно незалежного від держави селянства.

Такою вона була з самого початку, ця „Радянська Україна", коли восени 1917 р. в Харкові була створена „Украинская народная республика", протиставлювана справжній державі українського народу — Українській Народній Республіці. Не змінилася її суть і тоді, як її названо „УСРР" (з таким порядком складників). Уся її „діяльність" була скерована на ліквідацію не тільки української державности, а й суто культурних здобутків українського народу за 1917-1920 роки.

Про фіктивну „суверенність" цієї „держави" свідчив тоді не тільки той факт, що Ленін на голову її „уряду" настановив чужинця — болгарсько-румунського комуніста Х. Раковського, а й те, що він, Ленін би то, ще й на Раковського пізніше нагримав, щоб той „не бавився в самостійність". А про ліквідацію національно - культурних здобутків українського народу в постанові пленуму ЦК КП(б)У з 17 жовтня 1922 р. сказано так: „Зазнавши поразки в відкритому бою з пролетаріятом і сільською біднотою (?), українська контрреволюція ступнево захоплює в свої руки всі види української школи. Ті ж самі елементи, особливо вчителі, стають на чолі т. зв. Автокефальної Української Церкви, де . . . створюється друга націоналістична цитадель . . . Множаться дрібнобуржуазні націоналістичні куркульські (?) «Просвіти» — вогнища національного цькування. Четверта цитадель. . . — це всі види кооперації". І як висновок з цього: „Ця директива зводиться до витіснення української контрреволюції з тієї позиції, яку вона зайняла в культурно-національному розвитку країни. Досі це завдання не виконане". („Культурне будівництво в Українській РСР", Київ, 1959 р., стор. 150).

Створення наприкінці того ж 1922 р. „Спілки Республік", як пробували були тоді називати по-українському „Радянський Союз", було вже й формальним позбавленням „УСРР" державної самостійности. А в тій „Спілці" Україна як „союзна республіка" вже втратила основні прерогативи держави — комісаріяти військових справ, закордонних справ тощо. І хоч хворий В. Ленін у своєму листі до делеґатів XII з'їзду РКП(б) й натякнув був на те, що, мовляв, не треба ніяким чином зарікатися того, щоб унаслідок всієї цієї праці повернутися на наступнім з'їзді рад назад, тобто залишити союз радянських соціялістичних республік тільки у військових та дипломатичних справах, а у всіх інших відбудувати повну самостійність окремих наркоматів" („Коммунист", ч. 9, стор. 26), але в дійсності не тільки ніколи до такої „відбудови" не повернулись, а й, навпаки, почали дедалі більше скорочувати компетенції „союзних республік".

Показово, що й цей лист В. Леніна опубліковано тільки в 1956 р. Унаслідок такого „скорочування" на сьогодні „УРСР" має тільки такі республіканські міністерства: автомобільного транспорту, будівництва й експлуатації автомобільних шляхів, місцевої промисловости, соціяльного забезпечення. Дуже важливе для національно - культурного життя українського народу міністерство освіти, як відомо, відібрано в цієї республіки останніми вже роками. Таким чином, можна сказати, що „УРСР" має не більше „прав", як мали їх земства, які будували шляхи, мостили мости, ба навіть мали свої земські школи („УРСР", як бачимо, вже й своїх шкіл не має!). Є, щоправда, „союзно - республіканське" міністерство закордонних справ, але його, згідно з інформацією І. Коляски, називають „міністерством *без* закордонних справ". Міністерство оборони є тільки на папері. . . А втім, це все таки „союзно-республіканські" міністерства, тобто фактично „всесоюзні".

Дуже важлива ознака держави якогось народу — те, що це влада даного народу, — охорона його інтересів і особистої безпеки членів цього народу. А тимчасом ця „українська держава" навіть не могла допускати українців аж до другої половини 50-их років на пост першого секретаря КПУ як фактичного носія найвищої в республіканському маштабі влади, бо в цій функції були: Квірінг (латиш), Каганович (жид), Коссіор (поляк), Хрущов (росіянин), Мельников (росіянин). Треба сказати ще й таке: всупереч поширеній серед нас думці, українізацію 20-их років практично здійснювали не О. Шумський та М. Скрипник як комісари освіти, а „могучая кучка" (могутня група) з трьох „меценатів" за рахунок держави: Постоловського, що керував сектором літератури й мистецтва в ЦК партії, Боби (Бориса) Ліфшица, що був редактором газети „Пролетар" і взагалі здійснював українізаційні заходи серед робітництва, та Фусі Фурера, що редаґував газету „Радянське Село" і „очолював" усі інші видання, призначувані для українського села. Цей „секрет" державного апарату „УРСР" розкрив Ю. Смолич 1968 року у виданих тоді його спогадах „Розповідь про неспокій", а в тій книжці він присвятив спеціяльний розділ звеличуванню цих „меценатів".

А втім, було б помилкою думати, що ставлення цієї „української держави" до українства залежало від національної приналежности тих чи тих республіканських керівників, — цього не могло бути хоч би тому, що „УРСР" не була й не є незалежна держава, і через те такі фізичні одиниці були тільки виконавцями наказів з Москви. Про це виразно свідчить останній період, останнє п'ятнадцятиріччя чи що, коли першими секретарями ЦК КПУ стали українці — спочатку Кириченко, а потім Шелест. Якщо взяти сучасний склад керівних органів ЦК КПУ, то ці люди за прізвищами майже на сто відсотків українці. А чи полегшало від того українському народові? Чи відгукнувся хоч хтось із них на голоси тих молодих патріотів, які звертаються листовно до них, просячи захистити конституційні права українського народу? Можна навіть думати, що, навпаки, вони із шкіри лізуть, щоб вислужуватися перед Москвою і допомагають Москві переслідувати тих патріотів. Їх, цих бюрократів, не можна називати „малоросами", бо вони в пашпортах позначені як „українці", але в суті вони, либонь, гірші за „малоросів":

(Закінчення на стор. 7-ій)

Василь Маркусь

ЩЕ ПРО V АРХИЄПИСКОПСЬКИЙ СИНОД І ДЕЯКІ НОВІ ПОДІЇ В РОЗВИТКУ УКЦЕРКВИ

(1)

Рим, в половині січня 1972 р.

Досі ще не опубліковано формальних постанов П'ятого Архиєпископського Синоду з 31 жовтня до 6 листопада 1971 р. в Римі, який, понад усякий сумнів, був черговою історичною подією в житті Помісної Української Католицької Церкви. Все таки подано вже доволі багато матеріялів та вісток про нього до публічного відома, що можна робити деякі ближчі й точніші висновки та оцінку цієї події. „Вісті з Риму" з 18 грудня, крім спільного різдвяного послання українських католицьких Владик, вмістили текст обидвох засадничих виступів Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кир Йосифа VII на відкритті та на закінченні Синоду. Ці слова-промови в дуже стислому змісті та виразних окресленнях подають з одного боку аґенди Синоду, а з другого ряд постанов. Саме цими двома виступами будемо користуватися, реферуючи справи, що їх обговорювано на Синоді.

Але насамперед дещо про атмосферу і вагу хвилини синодальних дій, як вони були віддзеркалені у виступах Блаженнішого.

Питання „бути чи не бути"

Тим усім, які легковажили собі потребу скликання чергового Архиєпископського Синоду, відповів сам Первоієрарх, підкреслюючи у вступному слові вагу моменту і потребу розв'язання наболілих справ з метою покласти основи для дальшого розвитку УКЦеркви в Україні і на поселеннях. Попри зауважуване піднесення релігійного життя серед деяких кіл українського суспільства та зріст зацікавлення до релігійних справ ми мусимо усвідомити поважні труднощі загального характеру, як і специфічні загрозливі явища так для Церкви в Україні, як і для дочерніх Церков на поселеннях. Велике усвідомлення та активізм деяких чинників у справах Церкви виявнюється радше свідомістю кризи і майбутніх загроз. Це так схарактеризував наш Блаженніший у своїй вступній промові на Синоді, що його відкрив і скликав „на усильні бажання багатьох Владик, усього духовенства і загалу вірних":

„Умови для нашої Церкви стають щораз то гірші, а навіть наповнюють жахом, глядячи в майбутнє. Стає рубом питання «бути чи не бути» (to be or not to be), на Україні задля безбожницької пропаганди, яка не допускає до сердець молоді знання про Бога, Христа і Церкву. На поселеннях на довшу мету загрожує цілковите затрачення обряду і української народности. Значиться, неумолима смерть заглядає в очі в недалекому майбутньому."

Блаженніший бажав, щоб Синодальні Отці, а також наш загал усвідомлювали собі всі небезпеки і несприятливі для нас перспективи не для того, щоб творити алярмову атмосферу та поширювати безвиглядність. Радше, навпаки, щоб тверезо розкрити труднощі і звернути увагу на їх подолання! Він далі говорив:

„Очевидно, не треба пересаджувати в песимізмі і не пускатися на дно, але глянути тверезо на дійсність і зробити все можливе для рятування себе, бодай на короткий час, а пізніше, дасть Бог, може умови зміняться. Наша Церква і наш нарід мають ще велику силу відпорности, як слідно з нашої історії, і побідне поборення неймовірних загроз та труднощів."

Віра в силу народу і в те що його долею керує Провидіння, без сумніву, є найкращою запорукою для оптимізму, але при умові, що буде докладена і власна праця та вклад у подолання різних труднощів.

В обличчі цього Верховний Архиєпископ уважає за потрібне діяти всім складовим чинникам Церкви та народу сконсолідовано, а особливо Владикам.

„В тій цілі треба станути в любові, — продовжував своє слово 31 жовтня 1971 р. на відкритті Синоду Кир Йосиф, — понад всякі особисті порахунки і всякі розбіжності ієрархії відносно помісности Української Католицької Церкви, видобути з духовенства і мирян максимум однозгідної активности і творчости, щоб втримати найперше стан посідання, а опісля начеркнути дальші напрямні на майбутнє."

Це справді глибокозначущі слова, які ставлять особу Верховного Архиєпископа і його програму дії та відродження нашої Церкви понад всякі дрібні ресантименти й розходження. Дивно тільки, що впало з деяких кіл незаслужено стільки особистих застережень і неоправданих закидів якраз у бік того, хто так безінтересовно і понад особисті міркування ставить справу нашого церковного життя та устрою!

І у своєму кінцевому слові наш Первоієрарх підкреслює ті самі прикмети духа і характеру, що так потрібні всім нам, аби послужити спільній справі. Він підкреслив привернену єдність єпископату, чому найбільше завдячуємо успішне переведення Синоду. Кир Йосиф заявив ось що після того, як коротко вирахував справи, якими займався Синод:

„Була це дуже важка праця, тим більше, що одночасно, як сказано, продовжено і Папський Синод. Однодушність на нашому Синоді скріпила нашу Церкву внутрі й назовні і намітила дальший шлях в напрямі остаточного створення патріярхату."

Це може найкращий підсумковий мотив, який можна було підібрати для завершення семиденних діянь Синоду. Крім головного мотиву єдности, ще висловлено одну ідею, яку не сміємо забувати а, саме, що змагання за патріярхат не завершені, що вони лише входять в іншу фазу і що треба буде змінити деякі методи та шляхи.

Аґенди Синоду

Вже дещо про обговорювані справи та винесені постанови опубліковано в пресі. Але із Слова Верховного Архиєпископа на відкритті, а також із кінцевого слова довідуємося точно, які справи обговорювано, і дещо стало відомо про принаймні напрямні їх вирішення. Поставлено і прийнято на порядок дня сімнадцять справ. Стан їхнього обговорення чи вирішення проблизно такий;

1. Проєкт Конституції Української Помісної Католицької Церкви продискутовано, передано для доповнення фахівцям, і, виглядає, він ще буде далі фіґурувати принаймні на нарадах ПостійногоСиноду, поки буде переданий Святішому Отцеві на затвердження.

2. П'ятий Синод прийняв до відома тимчасову відмову Папи щодо створення українського патріярхату, проте, як випливає з виступу Верховного Архиєпископа та інших учасників Синоду, не задовольняється цією відмовою і далі будуть продовжуватися заходи для його створення. Треба мати на увазі, що. і в багатьох інших випадках патріярхати не творилися так легко, тим більше, що виринуло так багато внутрішніх і зовнішніх труднощів. Важливо, що ця справа поставлена під сучасну пору на всю величину і що речники Української Церкви з неї не думають резиґнувати, реалізуючи тимчасово свою помісність і синодальний устрій на правах патріярхату в рямках Верховної Архиєпископії.

(Продовження буде)

САМОГУБСТВО ВАЛЕРІЯ РЕШЕТНИКОВА

Київська „Молодь України" з 9-го січня в нарисі „Зрада" розповіла про болючий побутовий випадок, який закінчився смертю інженера з Києва Валерія Решетникова. Зустрівшись із іншою жінкою Світланою, він покинув свою дружину Олену Ліцкай - Решетникову з дитиною, а з іншою згодом одружився. „У лютому минулого року В. Решетников поїхав у відрядження до Ташкенту", а через кілька днів до нього в готель прибула й колишня дружина Олена. „Обслуговуючий персонал бачив, як пізно ввечорі вони разом вийшли з готелю. Повернулись десь о другій ночі. А на ранок колеґи, які жили разом з Валерієм, знайшли його мертвим". Причина смерти — самогубство. „Нині Олені дуже хочеться забути ту ташкентську зустріч", розповідає „Молодь України". Інж. Валерій Решетников був відомим у Києві конструктором.

Ольга Приходько

КАМ'ЯНЕ СЕРЦЕ

(8)

Зворушило її також, що добрий батько хотів якось її підбадьорити і на кінці листа приписав: „Не журись так дуже, Надійко! Все минає. А ти ще така молоденька, і хто знає, може ще доля усміхнеться до тебе". Пізнавала в цих словах той давній батьківський оптимізм, який завжди сприяв доброму настрою в родині. Така була вдячна йому за це бажання потішити її! Одночасно добре розуміла й відчувала, як йому самому тяжко і боляче за молодших дітей, які мусять ту кривду віднести на собі. Найгірше, певно, болить його серце, він сам спричинився до того, бо дав себе умовити і послав Павла до університету. Звичайно, що й за Павла йому може ще болячіше, що так безглуздо занапастив свою долю. Таж з його здібностями, освітою, з його розумом, вдачею та вмінням з'єднувати собі людей міг би мати визначне становище у себе в повіті чи навіть на цілому Поділлі і провадити широку, цікаву діяльність, замість нидіти десь по міністерських канцеляріях в холодному Петербурзі та догоджати нерозумній, легковажній жінці.

Усвідомлювала Надійка, що на жадну допомогу від родини вже не може сподіватися і що досвідчений батько добре їй радить обміркувати, якою дорогою має йти і який вислід може мати з своєї праці.

Дуже тяжко їй тут самій. Але що правда, то правда — ліпше держатися тут хоч в якій скруті, але бути самостійною і знати, що нікому вона та її діти не стоять на дорозі. А там певно її батько сам не знає, як має тих молодших дітей вивести в люди.

Отже, пустилася Надійка з ще більшою енерґією до свого господарства. Вставала досвіта і, не покладаючи рук, працювала до ночі, й вночі не раз обмірковувала, що і як можна краще зробити, що можна виужити, щоб не витратити жадної зайвої копійки, відложеної на чорний день. Город мала зразковий, найменший куточок землі не стояв необроблений. А земля була добре гносна, пухка, все добре родило, все своєчасно було зібране. Навколо садиби росли соняшники, тяжкі голови їх гнулися додолу. Надійка вважала добре, щоб їх своєчасно зрізати та висушити на яскравому сонці. Коли люди возили соняшникове насіння до олійні, давала Надійка і свої мішки. Мала потім тієї олії на цілий рік. Взагалі з продуктів свого городу не тільки годувалась ціле літо, але й робила великі запаси на зиму — квасила, маринувала, сушила, солила, закопувала в землю, розвішувала гірляндами на горищі, складала в засіки у стодолі. Там у неї були цукрові буряки та гарбузи для корови, щоб давала більше молока, і солодкі ласощі під час досвіття. І для своєї втіхи мала під вікнами грядочки з пишними оргініями та іншими квітами. Хто не перейде коло вдовиної хати, кожному мило глянути і на ті квіти, і на гарно впорядкований город, і на те все обійстя чисте, привітне, затишне.

— Легку руку має, — казали про неї жінки, — що не посадить все у неї росте і родить, що не зробить, чи то печене, чи варене, завжди вдасться якнайліпше.

То була правда. Надійка змалечку була дуже господарна. Ще вдома мама називала її своєю правою рукою. Але й найліпша господиня як би ощадно не провадила господарство все таки мусить дещо купувати. Такі дрібні речі, як сірники, нафту, сіль, цукор, Надійка вимінювала у мандрівних крамарів за яйця або птицю, але з одягом та взуттям для дітей було трудно, бо грошей було мало, дуже мало. Хоч і з цим бідна Надійка якось давала собі раду. Держала дві овечки з довгою, м'якою вовною. Сама їх стригла, сама пряла і плела для дітей з вовни теплі панчішки, рукавички, кафтанчики, а для себе випряла велику, пухнасту хустку на зиму.

Так за працею минали дні-тижні, але часами, особливо на яке свято, така туга брала її за серце, що й світ ставав немилий. Так здається все покинула б та й пішла світ-заочі шукати своєї долі, яка залишила її тут самотою світом нудити. Але Надійка мала тверду вдачу, не піддавалася, не дозволяла собі довго журитись. Як є, так є, мусить прийняти таку долю, яку Пан Бог дає. . .

Хоч як тяжко, бідака, працювала, але виглядала дуже свіжо, молодо, ну, просто як дівчина — і личко біле, і волосся довге, золотисте, блискуче, і стан рівний, гнучкий . . . Але на те ніхто не вважав, найменше вона сама, бож була вона бідною вдовицею з двома діточками . . .

III

УСМІХ ДОЛІ

Час минав, діти росли швидко. Хлопчикові Віті незабаром буде вже п'ять літ, а дівчинці Жені минуло два роки. Дівчинка така люба, гарненька, така мила та втішна. Все коло мами, то щось щебече, то ніби хоче щось помагати. А от хлопець — Бог його знає, що йому хибить. Усе десь ховається, так ніби людей боїться, залізе десь в гущавину, різних комах збирає та й дивиться, що вони роблять. Мама бувало гнівається: — „Нащо ту комашню мучиш?" Але він ніколи в розмову не вступає. Мовчить, надується, що заважають йому бавитись. З іншими дітьми не хотів гратися, втікав. Також не хотів і не вмів нічого мамі помагати. А коли мама візьме, бувало, книжку з образками або казки починає оповідати, то Женя слухає, сміється, питається, а Вітя якось тим ніби нудиться, за кілька хвилин уже спить, яка б цікава казка не була. Пробувала мама йому літери показувати, хотіла навчити рахувати, але він то зовсім не сприймав. Пробувала навіть рахувати з ним комахи — одна комаха, дві комахи, три . . . Він з того сміявся, ніби тішився, що мама також бавиться комахами, але й з того нічого не виходило. Зрештою і у мами не було багато часу і терпеливости для такого нездібного хлопця. Особливо це контрастувало з Женею, яка все зразу схоплювала, хоч була ще зовсім маленька.

Чим Вітя ставав старшим, тим більше старався знайти для своїх схованок нові відлеглі місця, навчився перелазити через пліт і зникав понад річкою в заростях верболозу, де мама його вже й не пробувала шукати. Думала собі — зголодніє, сам прийде. І дійсно, приходив, жадібно їв і спав.

Правду сказати, не мала з нього мама жадної потіхи, тільки тягар обов'язку. Надіялась, що згодом прийде він до розуму, тоді буде просити шкільну управу, щоб його вмістили до якогось інтернату. Там буде сталий догляд, там призвичаїться до певного порядку.

Одного разу Віті довго не було, вже вечоріло. Мама вже почала турбуватись — ще щось йому, Боже борони, сталося!

Коли вже зовсім смеркло, приніс мисливець сплячого хлопця до хати.

(Далі буде)

ПРОТОКОЛ

27-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в Hotel Statler Hilton, Cleveland, Ohio в тижні від 18-го до 23-го травня 1970 року

(17)

ЗВІТИ ГОЛОВНИХ РАДНИХ УНСОЮЗУ

(Продовження)

До свого друкованого звіту головний радний Володимир Запаранюк додав подяку для своїх співробітників та урядовців свого 484-го Відділу і двох Округ, Ютицько-Сиракюзької, якою він є головою та сусідньої Тройської Округи, за найкращу співпрацю та дружнє відношення до нього. Він запевнив усіх цих урядовців та загал делегатів, що праця для Українського Народного Союзу є головною ціллю його життя та що він її дальше буде продовжувати після своїх найкращих сил та знання.

Привіт від Українського Робітничого Союзу

Після цього, керуючий Конвенцією заступник голови Павло Дорожинський представив Павла Мигаля, головного радного Українського Робітничого Союзу, який від імени своєї організації та її головного предсідника Антона Ватюка і всього проводу УРСоюз склав Конвенції побажання якнайуспішніше перевести свої наради, а Українському Народному Союзові побажав якнайкращого розвитку в майбутньому. Він згадав питання об'єднання двох Братніх Організацій Українського Народного Союзу з Українським Робітничим Союзом і додав, що хоч поступ в цьому напрямі є повільний, та все ж сама ідея об'єднання здобуває чимраз твердший ґрунт. Підкреслюючи потребу дальших дружніх взаємин та співпраці між обома згаданими організаціями, він заключив своє привітання під загальні оплески Конвенції.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО ДМИТРА ПОПАДИНЦЯ

Генеральний губернатор Канади лорд Твідсвюр, що урядував в тридцятих роках, промовляючи раз до українців під час фестивалю в Західній Канаді, між іншими сказав: „Якщо хочете бути добрими канадцями, то в першу чергу старайтесь бути добрими українцями".

Немає сумніву, що кожний добрий союзовець був і є добрим українцем та вмів поєднати всі важливі обов'язки родинної, релігійно - церковної, національно - громадської і союзової відповідальности, які доповнюють одна одну.

За мною 17 років активної союзової праці, від осени 1949 року на пості рек. секретаря, рік пізніше — голови Відділу, а від 1953 ще й голови Окружного Комітету Відділів, що зорганізувався для відзначення 60-ліття „Свободи" і Українського Народного Союзу.

У тому міжконвенційному 4-річному періоді наша округа подвоїла стан членства, а в цім теж мій Відділ, і я мав шану репрезентувати його, разом з іншими, на 23-тій Конвенції у Вашингтоні 1954 року. Наша союзова округа виказує постійний зріст членства. В останнім міжконвенційним етапі наша округа виконала організаційний плян нових членів на 98% і тим збільшила стан членства на 9%. Це, мабуть, найкращий вислід з організаційної точки зору, бо ми зуміли покрити всі організаційні втрати і збільшити стан членів на 9%.

При цьому належить підкреслити, що на 9 Відділів — 8 здобули по 10 і більше членів і тим самим наша округа заслужила на вирізнення в цій ювілейній кампанії.

До завершення організаційного завдання причинились найбільше секретарі Відділів як п-ні Т. Мороз з 465, п-ні В. Баніт з 473, п. М. Перейма з 448 і п. В. Куць з 474 та інші, також деякі секретарі, як п. Бубас, П., і деякі голови Відділів, які допомагали секретарям і організаторам нових членів.

Допомога організаторів: окружного п. О. Сквирського і обласного п. В. Дідюка і дир. кан. канцелярії п. Б. Зорича та моя особиста активність з 21% нових членів, забезпечили нашій окрузі 60% нових членів.

Приватні асекураційні компанії реклямуються своїми хмаросягами, мільйоновими і високодохідними інвестиціями та висилають в маси добре вишколених агентів з широким вахлярем прерізних родів поліс, які вміють вести бизнесовий діялог з кожним зустрічним проспектом на всіх соціяльних щаблях та вміють переконати їх про потребу високого забезпечення, а навіть, проникають до екзекутив поодиноких компаній, фінансованих посередньо чи і безпосередньо їхнім капіталом, щоб там поширювати свої асекураційні інтереси. Зате наш Союз, що постав понад 75 років тому, не мав за одиноке завдання концентрацію фінансових засобів. Його завданням було організувати тодішніх поселенців, крім забезпечення також культурно-освітнього, національного, а навіть і релігійно - духового розвитку. Видаванням часопису „Свобода" і книжок він став опікуном інтересів і прав наших земляків та промотором плекання звичаєвих, культурних і національних традицій та скріплення національної свідомости. Ба більше, він став амбасадором Соборної України, і виступає в обороні рідного народу і несе йому поміч всіма можливими і доступними шляхами. Його активна, провідна і координаційна участь в житті нашої громади в льокальному, окружному і крайовому маштабах, ще й сьогодні є незаступимою. 89 тисяч членів становить неоціненну вартість в громадському розумінні. 36 мільйоне майно це забезпека нашого буття - існування. Ось ці показники є нашою перевагою над приватним капіталом і дає нам, союзовцям, повне право стукати до всіх українських дверей і запрошуватись на організаційний діялог з ними, бо для кожного з нас є місце в Українськім Народнім Союзі. Вступаючи в члени УНС з цілою родиною і включаючись в організаційну працю мого Відділу, я приніс зі собою 20-річний досвід професійного кооператора і досвід в організаційно - інструкторському і ревізійному секторах зокрема, його я набув у співпраці з різними господарськими, культурно-освітніми і виховними організаціями і установами, зокрема з двома забезпеченевими централями „Дністер" і „Карпатія" у Львові. До Головного Уряду УНСоюзу я приніс додатково 17-річний досвід із союзової праці у Відділі і Окрузі на різних постах, а зокрема 13 років головства у двох Відділах і дві, 4-річні каденції головства Окр. Комітету, я щойно започаткував. Моя 4-річна роля голови Відділу і голови Окр. Комітету з одної сторони і члена Гол. Уряду з другої, часто заставляли мене погоджувати часом зовсім протилежні домагання. Роля голови Округи кладе на мене обов'язки репрезентанта до Гол. Уряду, знову роля члена Гол. Уряду, несе обов'язки координації орган. праці і представництва на терені Округи. Безперечно, що часом виринали непорозуміння і виникали негодування, які треба було полагоджувати з вирозумінням, щоб задержати авторитет і престиж установи і задоволити вимоги членів і відділів. Найкращим показником успіху в керівництві і координації орган. праці є виконання пляну праці Округи щодо організування нових членів.

Канадійський урядовий перепис населення виказує, що в провінції Квебек живе понад 16 тисяч мешканців, що їх предки або й вони самі походять з України, а в Канаді 473 тисячі. Між ними є понад одинадцять тисяч таких, що ще говорять або трохи розуміють українську мову. В цілій Канаді таких начисляють 305 тисяч. Можемо приняти, що на території монтр. округи живе коло 22 тисячі або 5% із тих 473 тисяч. Стан членів в нашій окрузі є понад 1,500, що дорівнює 17% всього членства УНС в Канаді. Незалежно від того, в нашій і в інших округах безмежної Канади є ще багато організаційних можливостей.

Моя особиста національно - громадська активність в цьому міжконвенційному етапі, крім постійної праці в Пласті, як голови Станичної Ради, виявлялась в участи в праці в різних комітетах, як, 2 роки в екзекутиві Ділового Комітету для підготовки і переведення Міжкрайової Пластової Зустрічі на пласт. оселі „Батурин" біля Монтреалу, з нагоди 55-річного ювілею Пласту; 50-ччя укр. державности і соборности; 25-тя УПА та відзначення Сторіччя Канади і участи у світовій виставці „ЕХРО-67". Багато праці дали мені праця як: містоголови і фінансового референта Ділового Комітету для відзначення 75-ччя нашого поселення в Канаді в часі майже одного року; члена фінансової комісії вітального комітету в часі тріюмфальної візитації Верховного Архиєпископа Кир Иосифа Кардинала Сліпого; члена Екзекутиви Ділового Комітету і організаційного та фінансового референта для організації Бенкету - Зустрічі з головою редакції Енциклопедії Українознавства (ЕУ-2), проф. д-ром В. Кубійовичем, що у висліді акції принесла коло $40,000.00 приходу в готівці. Вона зібрала 482 учасники на бенкет-зустріч, а в тому 83 особи студіюючої молоді; Середньо-шкільна молодь зібрала, шляхом міжорганізаційних змагань, понад сто передплат на 8 томові комплекти ЕУ-2 і, понад 130 двотомових комплектів АЕУ-1, фінансованої УНСоюзом. Ця акція є в дії вже третій рік. Я був теж містоголовою і організаційним референтом Комітету Акції за Патріярхат УКЦ, що добігає одного року. Дальше слідують ділові й репрезентативні участі в зібраннях і імпрезах історичного і організаційного значення: Світовий Конгрес Вільних Українців в Ню Йорку; Вітальна зустріч Ісповідника Віри і голови помісної УКЦеркви, Верх. Архиєп. Кир Иосифа Кардинала Сліпого в Торонті; IX Конгрес Комітету Українців Канади у Вінніпегу; відзначення 75-ччя Українського Народного Союзу в долині твердого вугілля в м. Шамокіні, Па. та участь в опері „Анна Ярославна"; Українсько - Канадський Народний Фестиваль в Давфині, Манітоба, в часі якого було відзначено 75-ччя УНСоюзу і „Свободи" окремим союзовим днем. Далі йде моя репрезентаційна участь в загально-національних відзначуваннях: 50-ччя Державности і Соборности, 40-ття ОУН, 40-ття Укр. Стр. Громади, 35-ччя жін. орган. ім. Лесі Українки при Т-ві „Просвіта", 25-ття I-ої УД УНА і бою під Бродами, і 25-ття Спорт. Т-ва „Україна", кількакратного першуна Канади в копанім м'ячі. Ось така громадська активність союзівців на місцях підносить питому вагу і вартість організаційної ролі УНСоюзу і тим самим підкреслює різницю між братськими союзами і приватними компаніями.

Хоч ювілейні відзначування 75-ччя „Свободи" і Українського Народного Союзу в нашій окрузі не вдалось провести згідно з пляном, то обширні статті в „Монтреальському Інформаторі", який приходить майже на кожну адресу знаних ним мешканців метрополії, 15-хвилинне інтерву на радіомовленні та обширні привіти на многолюдних імпрезах від наших ювілятів, як ось на бенкеті-зустрічі з гол. ред. Енциклопедії Українознавства проф. д-ром В. Кубійовичем в присутності коло 600 осіб та багато інших поінформували широкі кола нашого громадянства про УНСоюз. Постановка опери „Анна Ярославна" в Монтреалі була нами заініціована, хоч була законтрактована професійним імпресарієм і ним відповідно розреклямована серед франко- і англомовної публіки. Вважаю, що ведення реклями в пресі, летючками і на радіомовленні включно з інтерву д-ра Рудницького, також на радіомовленні, і його стаття у „Свободі" п.н. „Чудо з оперою" принесли нам і Союзові багату користь.

Я брав участь в усіх конвенціях УНСоюзу, почавши від 23-ої у Вашингтоні, від останньої конвенції я брав активну участь у всіх річних нарадах Головного Уряду УНСоюзу.

Вкінці мого звіту мені надзвичайно приємно зложити подяку союзовцям монтреальської округи за повну і віддану працю по своїх Відділах та в Окружному Комітеті і за співпрацю зі мною на пості голови Округи і члена Головного Уряду, яка у висліді принесла вдоволення, яке дає виконання організаційних плянів.

В низькому поклоні і пошані до піонерів -творців УНСоюзу, звернім нашу увагу на їх нащадків, на наше нове покоління — молодь, і зі свіжою, молодою силою ідім у четверте чверть-річчя, щоб продовжувати і поліпшувати наші важливі і все актуальні завдання.

До свого друкованого звіту головний радний Дмитро Попадинець додав:

За найкращий посібник у вихованні пластової молоді служать практичні примінення в пластуванні (кажемо в пластовій грі) трьох головних обов'язків пластуна і чотирнадцяти точок пластового закону.

Найбільш переконливим аргументом у нав'язанні і веденні організаційного діялогу з українцями всіх категорій для потреби їхнього членства в УНС, — служать нам високо ідейні і національно-ідеологічні підвалини підібрані основоположниками понад 76 років тому, що були і є здійснювані при допомозі пресових і книжкових видань і практичної взаємодопомогової праці веденої поодинокими Відділами.

Ця всестороння праця виховала свідомих своїх обов'язків і повноварті́сних громадян, створила організоване суспільство і поставила Союз у проводі того многогранного життя. УНСоюз має моральне право простягати руку до кожного члена нашого суспільства і запрошувати в ряди до подібного походу на-зустріч століттю.

Пластову молодь усвідомлюється між іншим і в тому, що кожне доручення батьків, учителів, пластових виховників і знайомих старших осіб повинно бути виконаним. Якщо при виконуванні завдання пластун стрінеться з труднощами чи непосильністю, він має право пожалітись про те перед тим, хто таке доручення видав. Ба, що більше, навіть у формаціях безоглядного послуху, кажемо сліпої дисципліни, підвладному прислуговує право, після виконання приказу, пожалітись перед своїми надвладними про тяжкуватість, у виконуванні чи недоцільність чи шкідливість виконаного запорядження".

Достойні Пані й Панове делегати XXVII Конвенції!

Наша союзова Округа, від початків заіснування Відділів УНСоюзу, цебто від тридцяти років, в кожному чотирирічному міжконвенційному етапі виказувала організаційний зріст. В останньому міжконвенційному етапі ми виконали організаційне доручення на 98% і збільшили стан членства на 9%. В тому часі моя організаційна активність придбала нашій окрузі 21% нових членів. В минулому діловому році, на всіх 9 Відділів аж 8 з них придбали по 10 і більше членів.

Якщо візьмемо до уваги, що монтреальська округа хоч і територіяльно обіймає аж п'ять східніх провінцій і місто Оттаву, столицю Канади, то на тій великій території проживає заледве около 5%, около 22 тисячі мешканців, яких предки або й вони самі походять з України. Знову стан членства в нашій окрузі дорівнює 17-ти% всіх членів в Канаді. Повищі відсоткові дані говорять самі за себе і за нас вони свідчать, що наша союзова Округа, а зокрема наші союзовці, були і є свідомі своїх обов'язків і наші співгромадяни доцінюють вагу приналежности до УНСоюзу. Користаючи із вище наведеного привілею, виконавши організаційне доручення Головної Екзекутиви, ми представники Відділів УНСоюзу, обговорили на передконвенційних зборах ряд справ, які утруднювали нашу працю в організації нових членів і ми постановили зібрати їх у формі побажань і пропозицій у 12-ти точках і вислати їх до канадійської канцелярії і до Головної Екзекутиви для передання їх 27-ій Конвенції для розгляду і вирішення, як найвищій інстанції.

Світла Конвенціє.

Я дозволив собі вживати заіменника ми а не я, тому, що вважаю себе одним із цілости. Практично я репрезентую наш 434-ий Пластовий Відділ, нашу Союзову Монтреальську Округу, з доброї волі яких, 4 роки тому, 26-та Конвенція довірила мені пост члена Головного Уряду. Наші побажання і пропозиції спрямовані на добро цілости. Моя особиста роля члена Головної Ради і репрезентанта Головного Уряду УНС в загальному розумінні і організаційна елястичність в житті і праці наших Відділів і в організованому житті нашої громади, що територіяльно часто покривається із союзовою Округою, була відповідно оцінена на Річних Зборах ОКВ звітом Контр. Комісії і 24-ма представниками Відділів УНС і 8-ми делегатами ось тут присутніми. Доручення Головної Екзекутиви і директора канадійської канцелярії в міжконвенційному етапі я старався, в міру посильности виконувати гідно й акуратно. Питання активної репрезентації УНСоюзу у всесторонньому організованому житті союзової Округи вимагає особливої переоцінки, бо ефективність такої принесе більше організаційної користи. Ділова участь в річних нарадах Головного Уряду, що мають багато більше нагоди розглядати поодинокі справи зблизька і занимати становище та вирішувати їх із почуттям взаємовідповідальности перед Конвенцією, кваліфікує кожного з нас а в тім і мене. Четвертої фази масової іміграції покищо не передбачується, а ювілейне гасло, „в пошані до піонерів — лицем до молоді", зобов'язує нас до історичної відповідальности за винесення плодотворних постанов, що сприятимуть постійному розвиткові Союзу і то на висоті теперішнього й майбутнього. Піонери у засвітах, друга іміграція природно здесяткована і просто бореться за фізичне існування і, третя проріджується та скоро опиниться в дефензиві тому, з духом другої частини ювілейного гасла, нам треба нав'язувати організаційний діялог з наслідлям всіх трьох іміграцій — з чотирма поколіннями — і то на рівені їхнього способу думання і сприймання та втілити їх в організаційну сітку і заохотити до активности і систематичного перебирання проводу на місцях, в Округах і в Централі.

REPORT OF ANNA CHOPEK, Supreme Advisor

The Ukrainian National Association, in the midst of its 76th year of existence, can look back with pride on its many accomplishments. It is the largest Ukrainian fraternal association in the world, and I am most appreciative of the honor paid to me by the delegates of the UNA convention held in Chicago in May of 1966, in electing me to serve yet another term as Supreme Advisor of this outstanding fraternal association.

Throughout the past four years, I have actively engaged in furthering the purposes of the Ukrainian National Association and building up its image among our own people as well as among other fraternal associations.

On August 26th to 28th, 1966 at the request of the Executive Board of the UNA, I represented our association at the Convention of the League of Ukrainian Catholics held at the Benjamin Franklin Hotel in Philadelphia, and extended greetings of the UNA. The highlight of the convention to me was the tour of the Ukrainian Catholic Cathedral of the Immaculate Conception, which is truly a majestic expression of the dreams and aspirations of the Ukrainian people and a tribute to their faith and generosity.

On October 2, 1966, together with a group of officers of the UNA branches in the Boston area, I attended the testimonial banquet in Woonsocket, R.I. in honor of the late John Kokolski, who was then our newly elected Treasurer. The testimonial reflected the great pride of the Woonsocket community in the success of its native son. Little did we realize then that his term of office would be so short-lived.

On November 20, 1966, the Boston UNA Regional Committee arranged a meeting at St. Andrew's Orthodox Church Hall at which Dr. Jaroslaw Padoch was in attendance. On the same date I also represented the UNA at the Anniversary banquet of St. Andrew's Ukrainian Orthodox Church.

In December 1966, I arranged a meeting of the recretaries of the Boston branches with Mr. Wasyl Didiuk, Supreme Advisor and organizer, and plans were made for an organizational campaign.

In March of 1967 I attended a meeting of the newly elected officers of Branch 238, and conducted an installation ceremony.

In May of 1967, I attended the Annual Executive Board meeting at Soyuzivka and actively participated in all of its deliberations.

On September 17, 1967, I was invited to deliver the principal address at the 60th anniversary of Branch 181, Ukrainian Benefit Society of Mychaylo Drahomaniv in Manville, R.I. I also presented honorary certificates to the oldest members of the organization, one of them being Mr. Ilia Chorney, a founder of the Society. It was amazing to me that in the smallest state in the United States, after 60 years of existence, it was possible to find such an extremely active Branch.

In October 1967, the UNA District Committee of Boston held a meeting at which Dr. Padoch was the principal speaker. An attraction at the meeting was the showing of the films on Soyuzivka.

In November 1967, I attended the World Congress of Free Ukrainians held in New York City. It was an inspiration to see and hear Ukrainian leaders from all over the world. The UNA sponsored a tour of Soyuzivka during the Congress for the delegates from outside the United States, and I was one of the welcoming party of our executives.

The Soyuzivka management did their utmost to make the visit a memorable one, and I feel certain that our efforts were well received, and that the delegates will have many fond memories of that "Bit of Ukrainian soil" in the United States.

I also attended the Executive Board Meeting held in New York City during the Congress, where many important matters for the good of our organization were discussed and acted upon.

Throughout the year of 1967, I conducted several meetings of the UNA District Committee in Boston, at which plans were made for the celebration of the 75th Anniversary of Svoboda.

Just before our annual meeting in May of 1968, I attended the funeral in Woonsocket, R. I. of our beloved Treasurer and dear friend, Mr. John Kokolski. In his many long years of service to the UNA as Branch secretary, as Supreme Advisor, as Comptroller and as Treasurer, he endeared himself to his co-officers, workers and members. Vichnaya yomu pamiat!

I attended all the sessions of our annual meeting in May of 1968 which were held at Soyuzivka.

On May 19, 1968, together with Supreme Advisors Helen Olek and Andrew Jula, I attended a Panakhyda memorial service for the late John Kokolski, held at St. Andrew's Ukrainian Orthodox Church in Boston, arranged for by Branch 238 of Boston. Following the services, a banquet and concert celebrating the 75th Anniversary of Svoboda was held under the auspices of Branch 238 in the Parish Hall, at which all the Supreme advisors spoke. The concert following the banquet featured the choral singing of the Bandura Male Chorus of Woonsocket, R.I. of which the late John Kokolski had been a long time member.

On June 15th and 16, 1968, I was present in Toronto, Canada with the Executive Board of the UNA and joined the thousands of Ukrainians from the USA and Canada to pay homage to the great Ukrainian spiritual leader, His Eminence Josyf Cardinal Slipyj. The high point of our visit to Toronto was the private audience we had with His Eminence Josyf Cardinal Slipyj. The high point of our in New York, the banquet at the Waldorf Astoria, and the ceremonies at Sloatsburg, N.Y. in honor of His Eminence.

On August 31 to September 2, 1968, I represented the UNA at the Ukrainian Youth League Convention held at the Benjamin Franklin Hotel in Philadelphia. The convention featured a get together of the "old timers." In addressing the convention I pointed out that the Ukrainian Youth League had indeed been the proving ground for many of the UNA officers, namely, Supreme President Joseph Lesawyer, Supreme Advisors, Myron Kuropas, Taras Szmagala and myself, former Vice Presidents Michael Piznak and Genevieve Zerebniak, the late Editor Stephen Shumeyko and Supreme Advisor William Hussar, and Supreme Advisor John Romaniton all of whom served as officers of the League as well as the UNA.

In November 23, 1968, the UNA District Committee in Boston arranged for a lecture at which I was the principal speaker discussing wills, probate, estate taxes and related subjects. Supreme Treasurer Peter Pucilo attended and spoke on various aspects of the UNA. I also attended a meeting with Mr. Pucilo and all the officers of the Boston branches on November 22, 1968, at which various problems of the UNA were discussed.

On November 24, 1968 and December 15, 1968 I attended and spoke on various aspects of the UNA. I also attended Church as a representative of the UNA.

The year 1969 was an extremely busy year, because it was the 75th Anniversary of the Ukrainian National Association. I chaired many meetings of the UNA District Committee of Boston, and plans were made for a bus trip which combined attendance at the opera "Anna Yaroslavna" and a stay at Soyuzivka. All the Boston branches and the Salem, Mass. branch were represented, on the trip. The Soyuzivka management did everything possible to make our weekend a success, and our members are anxiously awaiting the next trip.

I was present at the annual meeting of the Supreme Assembly held at Soyuzivka in May of 1969, and then with the Supreme Assembly attended the dedication of the memorial stone in Shamokin, Pennsylvánia, commemorating the founding of our Association there 75 years ago, and attended all the ceremonial activities which followed.

Boston was the site of the National Fraternal Congress annual meeting held in September of 1969. I made arrangements with the Ukrainian Dancers of Boston, directed by Olya Bnadyga and sponsored by the UNA to participate in the "Spectacular" held in connection with the meeting. Our Ukrainian dancers were indeed "spectacular" and the UNA received many compliments during the convention for their inspired performance. I also attended various meetings, luncheons and banquet held by the National Fraternal Congress, as well as the UNA district meeting held during the Congress at which Supreme Secretary Dr. Padoch, and Supreme President Joseph Lesawyer were the principal speakers.

I presided at all the meetings of the UNA District Committee which planned the banquet and dance for the 75th Anniversary celebration, and also acted as toastmistress at the banquet. Vice President Walter Sochan was our invited guest. He spoke in English and I in Ukrainian on the accomplishments of the UNA and its hopes for the futura. A donation of $100.00 was made from the proceeds to the Ukrainian Chair of Studies at Harvard.

On October 19, 1969, I attended the Women's Day program held at Soyuzivka. Vice Presidentess Mary Dushnyck was the chairman of the program, and Supreme Advisors Mary Demydchuk and Anne Dubas were also present.

On December 7, 1969, I was invited to attend the Rhode Island celebration o f the 75th Anniversary, which was held at St. Michael's Ukrainian Orthodox Church Hall in Woonsocket, R.I. Supreme Treasurer Peter Pucilo spoke in Ukrainian and I in English. It was a well organized and well attended banquet and concert.

Each year I attended either the opening or the closing of the Ukrainian cultural courses at Soyuzivka. The year

(Продовження на стор. 4-ій)

ЗВІТИ ГОЛОВНИХ РАДНИХ УНСОЮЗУ

(Продовження зі стор. 3-ої)

1969 had one of the largest classes ever to attend. This does indicate that there is a great deal of interest in the courses, and that there is a great need for them. This is one UNA project which should be given prime consideration, and be provided with a sufficient budget. This is our life line to the youth. What they learn from the courses, and their impressions of the Ukrainian way of doing things will determine whether they will maintain an interest in our Association. The generation gap is widening, and we need to take a hard look at the courses, modernize them, and improve the facilities, for this is where our potential lies.

With all our UNA activities in Boston in 1969, and with the cooperation of Supreme Advisor Wasyl Didiuk and the branch officers as well as Mr. Petro Moroz, our Boston area was able to fulfill its quota of new members.

The work of the Supreme Advisor involves representations at all local Ukrainian activities. In January of 1969, I arranged for and furnished material for proclamations by the Governor and Mayor of Boston on the occasion of the celebration of Ukrainian Independence Day. Each year I attended the ceremonies in the Governor's and Mayor's offices and was present at the hoisting of the Ukrainian flag at Boston City Hall. I worked closely with the Ukrainian Congress Committee in writing letters to Congressmen and Senators.

Throughout the four years I have from time to time at the request of the Women's Committee written articles for publication in the Svoboda and the Ukrainian Weekly.

In the early part of 1968, I attended a dinner meeting at the Harvard Faculty Club arranged by Professor Omeljan Pritsak with reference to the possibilities of the establishment of the Ukrainian Chair of Studies at Harvard University, and attended the meeting held at the Treasurer's office at Harvard along with President Joseph Lesawyer and Editor Antin Dragan, and other members of the committee for the establishment of the Ukrainian Chair of Studies at Harvard. I was a member of the welcoming committee during Senator Yuzyk's visit to Boston. In July of 1969 I attended Ukrainian Day in Ansonia, Connecticut.

In addition to my activities as an officer of the UNA, and in the Ukrainian Community, I have been a delegate to the New England Fraternal Congress and have served as its public relations chairman, as Director and as Second and First Vice President. In this capacity I have made arrangements for signing of various proclamations by the Governor and Mayor, have been the principal speaker at one Convention, and arranged for our President Joseph Lesawyer to participate in a panel on fraternalism at one of the meetings. At the December 1969 annual congress, I arranged for the inclusion in the roll call read during the Memorial Service, of our UNA member, the late Sp. 4cl. Nikolaus Zozula, who died in Vietnam in the service of our country. Vichnaya yomu pamiat!

The UNA branches in Boston have proved that even though the officers of the various branches are from the old and the new immigrant generations, as well as American born, and from the Ukrainian Catholic as well as the Ukrainian Orthodox parishes, it is possible to work harmoniously together for the benefit of the Ukrainian community and the Ukrainian National Association.

I wish to extend my sincere thanks to the secretaries, presidents and other officers of Branches 307, 238 and 374 for working so closely with me these past four years. I also want to especially thank the Rev. Stephen A. Chomko, Pastor of the Ukrainian Catholic Church of Christ the King, and Rev. Myron Pacholok, pastor of St. Andrew's Ukrainian Orthodox Church, who have given us their wholehearted cooperation in all our endeavors.

I have done my best to be a worthy representative of the Ukrainian National Association. Let us hope that at this convention in Cleveland, we may find a way to keep our younger generation as well as the many generations to come with us, so that our Ukrainian traditions, our Ukrainian churches and all our Ukrainian institutions may persevere and flourish for many years to come.

Головна радна д-р Анна Чопик до свого друкованого звіту додала:

Почесна Президіє, Головні Урядовці УНСоюзу та панове Делегати і Делегатки! Тому, що мій звіт є написаний англійською мовою, я хотіла б українською мовою подякувати Вам за те, що Ви обрали мене на пост головної радної УНСоюзу. Я хочу поінформувати Вас, що під час останньої чотирилітньої каденції я була присутня на всіх річних зборах УНС, на святкуваннях з нагоди 75-річчя УНС у Шамокині і виконувала всі обов'язки, які на мене наклала Головна Екзекутива. Я репрезентувала УНС і виголосила промову на Конвенції Ліги Українських Католиків у Філядельфії, кілька разів я репрезентувала УНС на Конвенціях Ліги Української Молоді в Америці, я була на ювілейних бенкетах в Менвіллі, Бостоні та Вунсакеті, де я брала участь також в Окружних зборах, як також і в Бостоні. Я є горда з того, що наша Бостонська Округа якої я є головою, перевершила свою квоту членів за минулий рік. В моїй Окрузі я очолювала Комітет, який зорганізував прогулянку громадян до Ню Йорку на оперу „Анна Ярославна", а також на прогулянку на Союзівку. Також я брала участь у СКВУ, в зустрічах нашої Екзекутиви з Блаженнішим Верховним Архиєпископом і Кардиналом Йосифом Сліпим в Торонто і в Ню Йорку. Я була активною в Братському Конґресі стейтів Нової Англії, де я тепер виконую уряд містопредсідниці і сподіюся наступного року бути вибраною предсідницею. На минулорічній Конвенції нашого Конґресу я подбала про це, щоб наша українська танцювальна група з Бостону гідно репрезентувала нашу українську культуру. Виступ нашої групи здобув велику рекляму для УНСоюзу. Я кожного року була присутньою на отворенні і закритті Курсів Українознавства на Союзівці, мала нагоду говорити зі студентами і пізнати їхні потреби. Тому я пропоную, щоб ми признали відповідну суму на поліпшення побутових умовин для членів курсу. Ці курси — це велика брама для нашої молоді у широкий український світ. Було б побажаним на ці курси дати більше стипендій. Пропоную, щоб УНС скликав конференцію усіх молодечих організацій. На цій конференції ми довідались би від молоді, що вона бажає і як вона оцінює нашу дотеперішню працю для неї. Від того як ми зв'яжемося з молодю і як ми їй помагатимемо буде залежати наша майбутність, бо як відомо, молодь від нас відходить. Задержати її відхід можемо тільки нашою опікою над нею, без якої чи ми схочемо чи ні, молодь нас покине, а тим самим наші майбутні члени і УНСоюз не зможе дальше розвиватися.

ЗВІТ ГОЛОВНОЇ РАДНОЇ МАРІЇ ДЕМИДЧУК

Це четвертий раз з черги припала мені честь здавати на Конвенції звіт головного радного УНС.

Ми з'їхались тут, щоб перевірити нашу працю, її успіхи і невдачі, за останні чотири роки. Як в кожній організації, так і УНС були успіхи, але були і невдачі. Це є тверде правило, як в житті людей, так і організації, а навіть держав.

В останніх чотирьох роках наша спільнота в З'єднаних Стейтах Америки відсвяткувала два важливі Ювілеї: 75-літній ювілей „Свободи" і 75-літній ювілей „Заморської Твердині" — УНСоюзу. Ці два ювілеї відсвяткувала наша суспільність дуже врочисто, свідома того, що ці дві наші установи на своїх раменах двигали велику частину нашої громадської праці й надавали їй напрям. Без них важко було б уявити собі життя українців у вільному світі. „Свобода", як орган УНСоюзу, вела наш нарід, голосила правду про Україну і ту правду боронила. Ювілей УНС відсвяткували з неменшим пієтизмом. В святкуванні обох ювілеїв взяли активну участь десятки тисяч наших громадян, що є доказом, як високо наша спільнота цінить ці дві наші установи, які створено важкою працею і великими зусиллями перших поселенців тому 75 років і які придбали нашій громаді великі надбання культурні, національні і господарські.

В обох ювілеях я брала активну участь у їх приготуваннях, бувши місто-головою Комітету Відділів УНС на терені Ню Йорку. Я брала участь в нарадах Комітету і висилала запрошення на ювілей. Крім того жіноцтво УНС, під головством заступниці головного предсідника п-і Марії Душник, відсвяткувало ювілей УНС і „Свободи" на Союзівці окремою програмою. З цієї нагоди дала я чотири дописи до „Свободи". Згадані ювілеї відбулись в місяці жовтні, в 1968 і 1969 роках. В році 1968 відбувся в Ню Йорку Світовий Конґрес Вільних Українців (СКВУ). В році 1969 відбувся Конґрес УККА. В обох з'їздах я взяла активну участь, як делеґатка.

В році 1968 гостив в Канаді і З'єднаних Стейтах Америки Еміненція Кардинал Йосиф Сліпий. В тих торжествах я, як головна радна, взяла також активну участь. В часі побуту Кардинала в Ню Йорку я брала участь у збірці грошей на Собор св. Софії в Римі. Крім того, перевела успішну збірку в моїй громаді на Український Католицький Університет в Римі.

Я репрезентувала УНС два рази на імпрезі ґрадуантів в Ню Йорку, раз взяла участь в річних зборах Окружного Комітету Відділів УНС в Ню Гейвені, Конн. Крім того, в останніх трьох роках брала участь в Конґресі Братських Організацій в Ню Йорку, які то Конґреси відбуваються звичайно в місяці березні.

Упродовж останніх чотирьох років Головний Уряд УНС відбув три рази в місяці травні річні наради на Союзівці. У цих нарадах я брала активну участь, давала поради і ставила внесення, між іншим мала я на увазі членство жінок, які, на мою думку, в запомоговій справі не є трактовані нарівні з чоловіками. За останні чотири роки придбала около 50 членів до мого 293-го Відділу, в якому веду секретарство вже 29 років.

Крім праці в УНС беру участь в загальноукраїнськім житті, між іншим у жіночій організації СУА. В Окружній Раді СУА в Ню Йорку вже довші роки працюю як пресова референтка, даючи дописи до „Свободи" і „Нашого Життя", органу СУА.

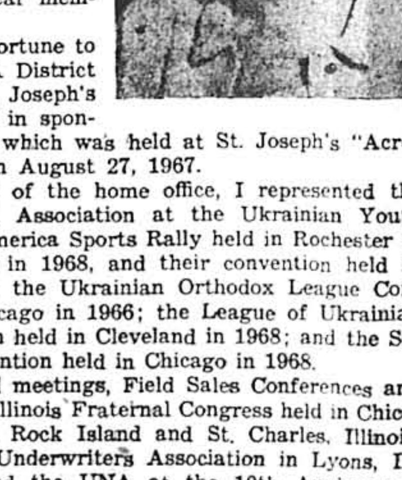
Праця в кожній організації є тяжкою і часто невдячною. Багато людей відходять від неї з незадоволенням, а то й огірченням. На мою думку, діється це головно тому, що ми часто-густо надіємось забагато кредиту і признання за сповнення наших обов'язків. Саме життя накладає на нас обов'язки, і як ми їх виконуємо чесно то, крім особистого задоволення, причиняємося до добра країни, в якій живемо, і до добра нашої рідної спільноти.

До свого надрукованого звіту головна радна Анна Демидчук додала:

Я тримаюся гасла: „Лицем до молоді" і це гасло вповні підтримую. Чи ми хочемо чи ні наша молодь перебере нашу працю не лише в УНС, але і в інших наших організаціях. Дуже важливе, як ми нашу молодь підготовимо до цієї праці чи іншими словами кажучи до перебрання нашої спадщини.

Після моїх довгих років праці як головної радної УНС я більше не кандидую, а тим які прийдуть по мені бажаю успіху і задоволення з цієї праці на тому пості. Всім членам Гол. Уряду УНС з якими я мала честь і приємність працювати довгі роки, я сердечно дякую. Не менша моя подяка Вам, делеґатки і делеґати, які мене вибирали і в цій праці попирали.

REPORT OF HELEN B. OLEK, Supreme Advisor

Again, I take this opportunity to thank the delegates of the 26th Convention held in Chicago in May of 1966, for the honor they had bestowed upon me and for the faith they had in re-electing me to the office of Supreme Advisor.

Since then I have participated in the following: — During 1966 I attended four meetings in the Chicagoland area when watches were presented to our 55-year members.

It was my good fortune to work with the UNA District Committee and St. Joseph's Carnival Committee in sponsoring a UNA Day which was held at St. Joseph's "Acres of Fun Carnival" on August 27, 1967.

At the request of the home office, I represented the Ukrainian National Association at the Ukrainian Youth League of North America Sports Rally held in Rochester in 1967, at Soyuzivka in 1968, and their convention held in Pittsburgh in 1969; the Ukrainian Orthodox League Convention held in Chicago in 1966; the League of Ukrainian Catholics Convention held in Cleveland in 1968; and the Soyuz Ukrainok Convention held in Chicago in 1968.

I have attended meetings, Field Sales Conferences and Conventions of the Illinois Fraternal Congress held in Chicago, Elmwood Park, Rock Island and St. Charles, Illinois, and the Fraternal Underwriters Association in Lyons, Ill.

Also represented the UNA at the 10th Anniversary Celebration of St. Joseph's Ukrainian Catholic Church in Chicago, and at the blessing of the new Immaculate Conception Ukrainian Catholic Church in Palatine, Illinois.

I attended numerous events in the Chicago area among which was the 50th Anniversary celebration of our branch #301 in Chicago, the Diamond Jubilee celebration of branch #259 on the south side of Chicago, the 50th Anniversary of branch #161 in Ambridge, Pa., the 75th Anniversary of Svoboda sponsored by Branch #238 in Boston, Mass., and the 75th Anniversary of Svoboda observed by branch #120 in Aliquippa, Pa.

I was actively involved in the Chicago District Committee of UNA in sponsoring the 75th Anniversary celebration of Svoboda in Chicago, and especially in Chicago's observance of the 75th Anniversary of the Ukrainian National Association with the Midwest premiere of the opera "Anna Yaroslavna" which was acclaimed to be the biggest and most successful project ever undertaken by the UNA District Committee.

Chicago's District Committee arranged for a secretarial course in 1966 which I attended, and this was my 4th course. There is always something new to learn and for that reason I have always maintained that these courses should be held at least once every year in every UNA community in the form of a "refresher." Realizing that a course of this nature would be costly, I feel that in the long run it would more than pay for itself as our secretaries would be better informed and better equipped to recruit new members.

I was also personally involved in inspections of countless potential Midwest Soyuzivka sites. While these inspections have proved fruitless thus far, I am, however, hopeful that some day we may be able to boast a Midwest Soyuzivka.

I feel I am very fortunate to have been a Supreme Officer of the UNA during a period when so many important and vital events occurred in which I was able to participate: —first, the Shevchenko Monument dedication in Washington, D.C., in 1964; the World Congress of Free Ukrainians in New York City in 1967; and Cardinal Slipyj's visitation in Toronto in 1968, and then again his visit to Chicago, in which I served as a member of the local committee.

Whenever the need arose, I have helped secretaries in their local branches, and I have also made contributions to the Woman's page in the Svoboda. I haved attended all Chicago District Committee meetings and participated in all their activities; also held the office of Financial Secretary. Worked very closely with our Field Organizers.

The Ukrainian National Association through my efforts is always represented at the Illinois Fraternal Bowling Congress Tournament which is held in Chicago every November, and this will be the 5th year our bowling teams will take part along with other nationalities and fraternals. Last but not least is our UNA sports program. As a member of the UNA National Sports Committee I am very active in the bowling tournaments which are held annually — the first having been held in Aliquippa, then Rochester, Detroit, Derry and now Chicago is preparing for it. Our Chicago bowlers have not quite completed their plans for the Chicago bowling tournament as of this writing, but they are already looking forward to the 1971 gathering which hopefully will be held at Soyuzivka. Even though I have worked, programmed and participated in all UNA bowling tournaments, and have been aware all along of the interest these tournaments are capable of arousing in the host community, I am now certain that if an active sports program were outlined for every Ukrainian community, I am convinced we would gain much publicity, activity and new members, and at the same time narrow the so-called generation gap. But a program of this importance to embrace all sports would be a full time job for a Sports Director. Can we, or should we undertake a sports program of this magnitude? There are Ukrainians taking part in skiing, soccer, tennis, swimming, golfing, and the youngsters in basketball, baseball, etc. While some sports activities are seasonal and others may have more appeal or are more popular in one area than another, they are for the most part very loosely structured. In very many instances no one hears of these activities beyond the immediate locality. In my opinion, I feel that we should take a very close look in this area with the goal in mind of "Youth Involvement in the UNA through Sports."

In addition to all my UNA activities, the UNA image is maintained by my taking avery active part in other organizations. For example, I held the office of President for two years of the very dynamic Altar Rosary Society of St. Joseph's Ukrainian Catholic Church, and I see to it that the name of UNA appears in church bulletins and programs. I am also a member of the board of directors of the Selfreliance Federal Credit Union of Chicago, also was instrumental in the establishment of its first affiliate.

On the very popular weekly Ukrainian Sports Radio Hour conducted by Mr. Roman Dublanycia, each program is concluded with a quotation by Mrs. Helen B. Olek, Supreme Advisor of the Ukrainian National Association and secretary of its branch #22 in Chicago that "EVERY UKRAINIAN SHOULD BE A MEMBER OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, THE OLDEST AND LARGEST UKRAINIAN FRATERNAL IN THE FREE WORLD" — and this publicity is invaluable.

For many years I have personally sponsored at least one bowling team with the bowlers' shirts displaying "UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION BRANCH #22" — this type of publicity is very effective. In addition to these activities, I maintain close contact with all my members, by delivering their new certificates and dividend checks in person, and since the 1966 convention I have organized over 100 new members for the Ukrainian National Association.

До свого надрукованого звіту головна радна Гелена Олек додала:

Шановна Президіє!

Я не буду говорити про свою працю, бо ви наші звіти читали і всі знаєте про нас та й читаєте про нашу працю в газеті. Я все працювала і далі буду працювати для УНСоюзу. У своєму Відділі і в Окрузі, в парафіях і де можу. А найбільш мені дорогий спорт і ви всі повинні тим інтересуватися, бо спорт між ін. приєднує членів і оживляє життя у Відділах. Спорт нас потребує і ми потребуємо його, від малих бескетових ліґ, до копаного м'яча, тенісу, кошівки і ґолфу, що й казати про круглі. Втягаймо до УНС і ним зацікавлюймо молодь за допомогою спорту. Ви читали пару днів тому в газеті про наші 5-ті кругольні змагання. Це був великий успіх. Спорт поміг мені зорганізувати сто членів — поможе і вам усім. Любіть спорт, а він вас любитиме і помагатиме здобувати членів.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО УНСОЮЗУ ІВАНА ОДЕЖИНСЬКОГО

На 24-тій Конвенції у Клівленді, Огайо, коли вперше вибрано мене головним радним Українського Народного Союзу, я вповні здавав собі справу з того, що в моїй майбутній праці маю виправдати себе з покладених на мене обов'язків та дати рівночасно запевнення вдоволення всім делеґатам, які наділили мене довір'ям та віддали мені свої голоси. Від того часу минуло вже 12 років і завдяки моїй жертвенній праці та повному довірю делеґатів, мене перевибрали на 25-тій і 26-тій конвенціях. Цих 12 років труду і праці дає мені право дивитися на мою власну позицію в УНСоюзі з точки погляду досвідченого союзового діяча та професійного організатора у приєднуванні нових членів, якій віддав левину частину свойого життя для розбудови найстаршої та найсильнішої у вільному світі організації — УНСоюзу.

Моя праця впродовж 4-ох років звітового періоду носила увесь час передовсім організаційний характер і була скерована виключно на приєднування нових членів. Я брав активну участь у всіх проголошуваних Головним Урядом кампаніях, а про висліди цих кампаній писалося багато на сторінках „Свободи". 5 делеґатів із заложених мною трьох Відділів УНСоюзу у Філядельфії, 153-го ім. Луки Мишуги, 216-го — Пластового ім. Сірого Лева та 32-го ім. Олега Ольжича, які прибули на 27-му Конвенцію УНСоюзу до Клівленду, є чи не найкращим засвідченням моєї праці для УНСоюзу. За час моєї праці для УНСоюзу я зорганізував поверх 2,500 членів, які вплатили півтора мільйона долярів до союзової каси. Моя праця на пості головного урядовця у звітовому часі пройшла під знаком суто союзової праці з її позитивним громадсько-суспільним успіхом. Як головний радний, я брав активну участь у житті Відділів Філядельфійської Округи, вдержуючи контакт та співпрацюючи з відділовими урядовцями, брав участь у засіданнях Окружного Комітету Відділів, давав поради та інформації для організаторської праці, рекомендуючи способи та методи для приєднування нових членів, оперті на власному досвіді. З доручення Головного Уряду я брав активну участь у багатьох імпрезах, конвенціях, з'їздах українських організацій, репрезентуючи там наш Союз. Мені доводилося співпрацювати з багатьма людьми, і я кожному щиро вдячний за співпрацю, в тому головним урядовцям д-рові Володимирові Галанові та Степанові Гавришеві.

Зокрема багато часу та енергії я присвятив заснованому та очолюваному мною Українсько - Американському Республіканському Клюбові, який на сьогоднішній день начисляє поверх 500 членів. Активна діяльність членів того Клюбу в політичному житті нашої країни здобула собі признання найвищих чинників у міських, стейтових та федеральних республіканських установах, а зокрема одержала подяку від 2,000 був. нових поселенців в цій країні за асисту та допомогу при одержуванні американського громадянства.

Як член Головного Уряду я виконував свої обов'язки завжди з думкою солідно попрацювати для добра і розвитку Українського Народного Союзу. Тепер слово за Вами, Шановні Делеґати та Делеґатки. Ви рішатимете про те, чи я свій обов'язок як слід виконував, по думці директив, які від Вас отримав на попередніх трьох Конвенціях, і чи я виправдав довір'я, яким Ви мене вже тричі наділили. Ви теж рішатимете пра дальший хід моєї праці, її напрямку, та моє становище, завдання і майбутні обов'язки в Українськім Народнім Союзі.

Я вірю, що мій 12-річний труд, 2,500 придбаних членів та ряд нових Відділів заложених при моїй допомозі, з яких деякі доходять до тисячі членів, знайдуть знову Ваше признання і довір'я до мене. Я готовий дальше працювати для УНСоюзу бодай доки не доведемо його до 100,000 членів. А при спільній, дружній праці ми це напевно осягнемо.

До свого надрукованого звіту головний радний Іван Одежинський додав:

Головний радний Іван Одежинський дав огляд друкованого звіту і додав, що він заклав три нові Відділи Українського Народного Союзу, які гарно розвиваються і мають значне число членів. Він не у всьому погоджується з песимістичним поглядом на справу молоді головного радного Мирона Куропася, бо думає, що хоч делеґатами та союзовими урядовцями є багато віком старших людей, вони своєю працею і вислідами праці виявили, що вони молоді духом, повні енергії і що готові працювати для УНСоюзу ще довгі і довгі роки. Хоч він самий вже не є найранішої молодости, то він має енергію, а побіч неї охоту дальше працювати для УНСоюзу на шляху його постійного розвитку.

(Продовження буде)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1971 РОКУ

РОЗВ'ЯЗАНІ ВІДДІЛИ:

Відділ 208, Братство Пресв. Евхаристії, в Скрентоні, Па. розв'язано і всім членам видано перехідні листи.

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

16 Дарнобід Дженифер М. М.
20 Шалай Христіян М.
25 Вачинський Ярема А., Звадюк Юрій, Савчук Адріян, Соколовський Матвій В.
40 Хомяк Михайло П.
47 Срока Данута, Марійн Р.
70 Шеремета Оксана, Патриція.
78 Кейн Ді Анн.
83 Антоненко Наталя, Олекса; Боде Венди Л., Лі Анна М., Наливай Оксана, Віктор.
96 Градек Роберт М. 2.
101 Качоровський Павло С., Майнард Дави М., Мелеса М., Дін Е., Марко Т.
105 Лазор Соня А.
106 Пуп Володимир, Олекса, Петро; Шиплей Андрій А.
110 Шумило Роман З.
114 Полярна Оксана, Суптела Павло.
119 Заставний Іван.
120 Горчак Олекса К., Кармазин Донна М.
125 Воднар Арлена, Ольга, Роза; Дукупс Донна, Мішел, Роксана; Олекси Андрій І., Марко М.
127 Давидко Кейт А.
133 Грибовська Ліза С., Мелания М.; Чепурко Орися А., Степан П.
142 Годфрей Катерина Г.
146 Робертсон Патриція Д., Дудун Данило Т., Михайло М.
147 Онусконіш Памела М.
153 Джерзіс Крісті Л., Ліза К., Данило Г., Петро Р.
161 Томпсон Бріян.
171 Вілик Іван Е., Кардаш Марко А., Литвинка Катерина.
171 Гамптон Джоел Ф.
172 Фолкейн Ангелина М.
174 Гречний Богдан А., Михайло М. мол.
175 Кольберт Скот М.
180 Крамер Джіл А.
184 Чума Андрій В.
191 Пуртель Марія А.
209 Сигура Софія А.
214 Семенюк Евген Л.
216 Филипович Марія Л.
224 Ерча Зузанна Р.
235 Геман Тамара М., Христина А.; Сілецкий Ярослав О.
235 Бобер Дална Л., фліґор Патриція А., Михайло І., Тома М. мол.; Цеплий Йосип А.
238 Варліт Пилип.
270 Ді Нарко Марко А., Струк Іван.
281 Білик Марія, Богослов, Іван, Роман; Кармелюк Олян.
285 Білик Тамара, Куданович Мирон, Кущ Леся, Ольга, Олександер; Нечіпуренко Наталя, Олександер; Скрипка Анна, Марія О.; Харченко Григорій.
293 Когутка Анна, Марія; Саган Марко І.
295 Шабльовська Христина Д.
305 Мек Кейб Лямар Й. мол.
318 Демчук Евген Г. мол.
325 Головчак Андрій П., Сидер Михайло А.
337 Корж Юрій Р., Мудрий І., Галина Л.
340 Ільчук Іріса, Луцик Карін С., Ярчук Іван Дж.
343 Кубарич Керрі Дж., Петер Лінда Дж.
344 Гарінг Юрій, Дністрян Галина В. С., Пилип А., Тома О. Г.; Довбачук Іван П. 2, Ковальська Маргорята, Мотика Джанет Л., Лінда Л., Зузанна Г., Роберт А.
345 Домбровський Бріян Н. 2.
348 Топорович Маркіян Д. 2.
352 Глейм Роберт Е. ІІ.
353 Кравченюк Мотря, Черни Антон, Доріс.
355 Гіль Іван К., Крис Карін К., Лінда М., Лорі М., Марія С.; Столярський Михайло Ю., Шелевич Соня Л.
361 Паладіно Роберт М.
362 Дависс Кейт.
365 Головчак Андрій Р.
367 Верльо Павло А., Лужецька Уляна М.
369 Дмитрів Йосип А.
372 Борис Ліза А., Геча Оксана Лариса, Діксон Катерина Л., Роза А.; Мек Нульти Михайло, Фако Люба В., Тереса П.; Шіш Давид А., Донна А., Елен А.
373 Гріп Елайн Е.
374 Грінченко Григорій Л.
377 Чикало Іван, Марія.
379 Вергман Христина А.
384 Потграби Ірина.
385 Смит Микола О., Цюро Марко Н., Павло В.
397 Калуш Олександер, Мартин Марія А.
399 Дукупс Донна, Мішел, Роксана.
417 Дутка Данило.
422 Філіпенко Галина Н. Марія.
424 Демчук Андрій, Курнча Марія.
430 Мак Ярослав Дж., Пришляк Люба М.
432 Ваврос Джонатан А., Мазонас Лариса.
444 Петришин Пилип Б., Родней Е.
445 Шарковський Михайло, Анна.
458 Мельник Михайло І.
473 Чубри Дерек Т.
484 Швед Дебора.
485 Турів Марія Е.
489 Онуфрейчук Христина.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.

7 Клоніцко Микола.
20 Савчук Степан П.
39 Пігуляк Ярослав Я.
94 Васкул Розалія, Савчук Ненсі К.
127 Волинець Рената Б.
131 Сливчук Любомира, Мирослава.
171 Джон Степан.
204 Гурин Йосип.
221 Коз Рой М., Мазуркевич Андрій С., Рибак Степанія.
336 Зелек Аллан І., Річард Б., Тома Е.
346 Герега Юрій Р., Христина А.; Ліщинський Мирослав П.
371 Васняк Наталя, Татьяна Е., Христина І.
379 Мартинців Леся О.
432 Потоцька Ореста Д., Христина А.
451 Дебрин Максим.
460 Зубик Естер М.
471 Кошіль Ірина А.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

28 Ушак Павло, Степан.
183 Войдун Донна М., Лідія М., Тереса М.
194 Якубовська Ева.
360 Лоза Борис, Роман.
472 Дашко Евген С.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

86 Воробець Олександра С.
88 Починок Петро.
284 Бравн Джессіка.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.

51 Ільницький Петро, Форович Олександер, Яценків Тетяна.
78 Томпсон Мішел Д.
93 Речин Лорі, Степан.
113 Релік Михайло Дж., Олександра Дж.
116 Стрибко Келлі М., Кімберлі А.
125 Гальчишак Анна І., Степан М.; Педула Елейна А., Михайло Дж.; Кореневич Орест П.
268 Логин Леція А., Ліда.
346 Росул Олександер.
360 Паоліні Алан П., Анна К., Іван К., Йосип Д., Михайло И., Зузанна М.
361 Бойців Андрій, Роман.
367 Благий Апріль А.
371 Береза Дамян.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

20 Войдун Донна М., Лідія М., Тереса М.
127 Лоза Борис, Роман.
130 Якубовська Ева.
208 Бриндзя Ема Л., Стасишин Євгенія А., Чоп Едвард К. мол.
354 Ушак Павло, Степан.
432 Дашко Евген С.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:

41 Леонард Доніта Дж.
50 Бурич Надія.
63 Турко Тимотій М.
101 Гулич Ірина.
173 Возьна Марія А.
182 Дубас Ольга.
292 Ондуська Марія.
295 Пруснер Марджері Л.
355 Генковський Роджерс С.
387 Цецик Доріс І.
472 Дашко Евген С.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

7 Клоніцко Микола, Мойсей Михайло.
20 Савчук Степан П.
21 Елашевський Ігор, Юрій, Оксана.
39 Вовк Богдан, Пігуляк Ярослав Я. 2.
81 Водшарук Леся Я.
94 Васкул Розалія, Савчук Ненсі К.
127 Волинець Рената Б.
153 Артиминшин Роман П.
171 Джон Степан.
191 Де Ляп Рональд Дж.
208 Заграпан Василь.
221 Коз Рой М., Мазуркевич Андрій С., Рибак Степанія.
350 Сорочинська Олександра.
379 Мартинців Леся О.
451 Дебрин Максим.
460 Зубик Естер М.
471 Кошіль Ірина А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

14 Мандзій Лідія.
42 Гавроняк Ірина, Федорів Галина М.
45 Кольба Михайло.
58 Мотиль Василь І.
87 Плоска Іванна К.
94 Капустій Юрій О.
96 Потіпайко Галина.
105 Шнель Маргарита.
120 Матіяш Петро Е.
121 Тибінко Роман, Станислав.
128 Цепка Джанет А.
149 Гагат Йосип П.
156 Кічула Іванна О., Труш Василь И. мол.
175 Грушка Марко С., Христина А.
191 Гарат Марія А.
194 Павлів Марко.
204 Диба Роман Ю., Кузів Єлисавета А.
214 Количук Ярополк.
220 Вагрійчук Ірина.
221 Коцелко Михайло П., Пігут Славомир М.
238 Фостун Юрій.
240 Дячнчк Ірина Є., Дубик Денис В.
251 Андрухів Петро.
254 Глова Теодор.
281 Кормелюк Дмитро, Шеремета Василь.
292 Джуль Антрій І.
316 Ланьо Рональд Дж.
320 Войтович Іван.
325 Бігун Люба, Кусьо Галина І., Мек Доноугт Айлин А.
327 Зарицький Юрій В.
336 Колісник Ярослава, Телішевська Адріяна А.
351 Чорторийський Віл.
352 Зеленська Ірина В.
362 Грицеляк Леся, Михайло.
372 Кручак Петруся М.
374 Музика Евген, Миколаєвич Юрій, Настин Марія.
379 Дрозд Мирослава, Калинка Юдита А., Куцан Іван О., Потграби Юлія, Простас Леся, Сорока Ольга, Януш Дана.
388 Лесик Оксана А.
397 Войт Марія, Павлюк Василь, Тарнавський Марко Н.
399 Голойда Василь.
400 Шекіта Тома.
414 Карпе Даяна В.
422 Клос Софія.
423 Крикливець Володимир.
430 Ліщинська Ірина О.
432 Вжесневська Руслана, Мігус Віра С., Повч Тарас, Трутяк Мирослав С.
434 Шкляр Богдан.
437 Герболка Ольга, Тицька Лідія В.
445 Дратований Анатоль, Свистун Іванна Е., Токер Кендес Дж.
457 Гурин Олександер О.
458 Ничик Іван Ф. 2.
471 Дзіндзьо Славомир.
473 Грицай Богдан, Ольга; Слободян Ричард Ф.
484 Тесак Тарас.
485 Сидор - Чарторийський Святослав В.
495 Корбан Іванна М.
503 Кунда Лідія Д.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

58 Гербовий Данило.
59 Скочиляс Розамарія Г.
105 Погль Вероніка.
116 Остапчук Карін Є., Кетлін М.
147 Гуцайлюк Ірина.
221 Ванчак Анна, Ірина; Млак Дарія Дж., Побідинська Анна, Струтинський Юрій В.
222 Бусуттіль Маргарита А., Газей Патриція.
230 Гаврилко Володимир.
234 Паган Марія, Якимович Степан, Евгенія.
235 Александер Іван М., Томашевський Йоганн С., Михайло П.
238 Романишин Анна.
257 Сильчак Петро П.
284 Стефанович Богдан, Ірина, Люба, Реймонд.
289 Кутянська Марія А.
298 Мушіль Едвард Ф.
301 Покорна Павлина.
336 Кальницький Михайло Л. мол., Тимчишин Роман В., Христина Т.
352 Сулик Володимир, Іван; Шуба Софія, Шупа Михайло Т.
364 Попадик Богдан.
379 Волковець Поля, Островська Надія, Плесканка Еріка.
406 Пісечко Глорія.
423 Ішел Михайло.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

422 Грищишин Марко.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

234 Ватралик Степан.
295 Ворончак Реймонд.
432 Пертак Лідія М.

Департамент Дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

8 Пиріг Петронеля, Шкафаровська Ольга.
13 Кошикар Василь, Володимир; Кріль Гері М.
14 Гавіщак Берта, Лемський Іван, Ева.
16 Дарнобід Іван, Кондрацький Григорій, Смоллей Іван мол.
20 Іваницький Ігор, Тустанівський Олег Р., Ярослав.
25 Гориславська Христина, Куман Михася Ж., Мартинець Йосип Я., о. прот. Селепина Артем, Стецюк Марія Я.
36 Посько Анна, Гуда Анна.
39 Заячний Михайло, Пігуляк Ярослав Я.
41 Леонард Доніта Дж.
42 Серкез Степан, Сиваник Михайло.
45 Марич Василь С. мол., Хоптяна Анна, Чайковський Йосип Е.
47 Петрошок Іван К., Ірина.
48 Цап Ігор.
49 Думан Михайло.
50 Бурич Надія.
52 Сивецький Володимир, Анастасія, Стела Дж.
56 Гандзюк Люба О.
58 Яковенко Володимир.
59 Котило Костянтин, Кузьо Василь, Зигмунда; Пендахівський Осип, Ольга; Фант Василь В. ст.
70 Вольфе Юлія, Турко Тимотій М.
73 Ковбаснюк Володимир.
75 Карпенко Борис.
83 Ідельсон Віктор, Карбівник Реймонд І., д-р Олійрчик Андрій С. Струзінська Віта А.
86 Нич Лев П.
95 Міч Степанія.
96 Грицюк Іван, Вероніка; Дуркач Микола, Марія; Полатайко Галина С., Марія.
101 Гулич Ірина М., Майнард Петро І., Еріка І.
105 Матла Зенон Д., Оксана.
106 Протиняк Йосип, Рибій Степан, Юлія.
108 Коваль Ненсі Л.
114 Войтюк Валентина, о. Сагарський Анастасій, Фурчак Петро.
115 Демчишин Іван, Марія; Торренс Бернард Ю. ст., Алісія.
116 Глушок Михайло, Коцопей Василь, Петруняк Анна.
119 Шиян Ричард Т.
120 Грещук Марас.
122 Василюк Володимир, Кетлін.
123 Васильков Петро мол.
125 Ольшанський Михайло.
127 Артимович Василь Т.
131 Карачевський Михайло, Сливчук Любомира, Мирослава; Турчин Зоріяна Н.
133 Леськів Ярослав.
134 Кузь Петро, Мельничка Ізидор.
137 Гуцайлюк Катерина, Пінкович Ольга.
150 Вілак Олекса.
153 Джевбіс Володимира Б.
155 Сенюра Осипа.
170 о. Бура Іван, Вітер Михайло, Ольга; Ференс Оксана.
171 Чекай Ева.
172 Курилко Ніна.
173 Возьна Марія А., Фігут Мартин К.
176 Гречна Люба.
177 Чучман Роман.
178 Бурень Іван А. мол.
182 Дубас Ольга.
184 Ватоpвальни Роман М., Задор Володимир, Іванусса Христина, Ластовецький Андрій В.
194 Іваненко Роман О., Тюшка Оксана.
204 Андрій Альберт, Зелик Ларися, Каноґа Наталя, Сурмач Мирон В., Тарнавський Богдан, Черник Ярослав.
211 Каранович Василь.
216 Андріюца Дмитро, Комаровська Ярка, Оджеинська Марія З.
217 Воєчко Степан.
221 Пітула Мирослав.
222 Гандзюк Дмитро, Михальчич Орест Б.
222 д-р Грушкевич Микола.
223 Осідач Мирон.
235 Собесняк Стенлі В., Фліґор Тома Е. ст., Мерілин.
236 Нонак Данило.
238 Бортник Катерина.
239 Моршевський Адам Д. А. Дж.
240 Губик Денис В., Думич Михайло, Захарій Іван, Анна; Кігічак Люба, Лаврів Василь, Лисак Теодосій Степан, Сивий Степан.
257 Бучинський Петро.
266 Гребінчак Степан М.
277 Лесько Василь, Перцак Анна.
281 Шеремета Василь, Шкодин Михайло.
283 Мільчаковський Гаврило.
285 Медвяник Василь, Віра; Сітко Тетьяна, Скрипка Володимир А., Галина.
287 Захарків Ольга М.
292 Ондуська Марія.
293 Галонка Іван мол., Куч Іван А., Єлисавета Н., Літошу Андрій, Сенюр Анна, Сова Павло П., Роберт І.
295 Панчак Василь Г., Пруснер Марджері Л., Йосеф Іван, Галина; Яцечко Галина.
311 Бендерський Михайло.
314 Паркер Дебора А.
316 Пальонько Петро.
320 Войтович Іван, Гарди Гарольд Л. мол., Надія; Семенков Вейн М., Норберт Дж.; Сливка Ростислав Г., Денис Л.; Фенчак Павло.
323 Курец Дорота, Музика Олег П., Палатенюк Йосип П., Юлія.
332 Вуяк Варвара С.
334 Скарупа Іванна.
337 Притула Марія, Хариш Теодора.
345 Ковальський Збігнев Н.
346 Адріянович Ольга, Василюк Орест І., Гевко Михайло, Галина, Юстина.
349 Войко Галина.
350 Зап Григорій М., Михайло Г. мол.
352 Чарторийський Іван, Гільдегард.
354 Крис Петро, Лельо; Шеленик Роман Л., Ярош Михайло.
355 Генковський Роджер, Кадзим Іван, Галина В.; Малигівський Михайло И.
356 Ткачук Богдан.
361 Гульовата Марія, Каратницький Адріян, Ірина; Ланик Матвій, Лопушняк Ольга, Луцишин Розалія, Саляк Зоряна М.
364 Брездун Ольга, Гурмак Ольга.
367 Блищак Олександер 2. Анна 2; Грицеляк Степан, Колодій Михайло, Михайло мол., Маргарита; Лещинський Петро 2, Пелагія 2; Матічин Анастасія, Мочук Степан.
371 Мізь Василь, Оксана О.; Пітьо Маргарита.
374 Грінченко Леонід, Шегрин Яків, Федорів Ірина.
375 Корженьовська Мирослава, Щабля Дмитро, Харечко Олекса.
379 Гаврилюк Катерина, Матковська Ірмгард.
385 Цюро Орест Я.
386 Цюник Дорис.
397 Калуш Ольга, Савчук Іван.
399 Дукупс Роберт, Віра.
405 Вука Делорес Я., Ковбас Микола, Параскова; Юрчук Нестор, Віра.
407 Галич Володимир, Олександра; Коцур Анна.
408 Дишлюк Дмитро, Скаб Соня.
415 Дідюк Анна.
429 Вроблевська Марія К.
430 Вілинський Степан, Віра; Гура Юрій, Карбівник Павлета С., Потятинник Яким, Прокопчук Степан, Пришляк Микола, Розалія; Савчин Ярослав, д-р Скальчук Іван.
436 Чорнява Катерина Д., Ярмольчук Ярослав.
437 Матковський Степан Р., Хміляр Василь, Зіна.
439 Підзамецький Моріс, Зузанна.
441 Полоновський Марiян.
443 Кульчицький Степан.
444 Мек Лін Галина М.
458 Курило Богдан С.
465 Савдик Юрій.
469 Грубеняк Юстина.
472 Городиський Іван М., Дашко Евген С.; Клос Ярема В., Оксана; Панчук Руслан.
474 Кашинець Семен.
484 Гнап Галина, Кроп Володимир.
485 д-р Сидор-Чарторийський Микола, Святослав В.
489 Торрес Йосип, Д'Алессьо Михайло.
490 Варинцька Даяна.
499 Гриша Іван, Максименко Микола.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

12 Ковальчук Степан*.
27 Кузик Василь, Марія.
42 Безпалко Катерина, Мевтер Юрій К*.
67 Черніньська Параска.
91 Підгор Маргарита.
94 Васкул Михайло*.
96 Кінцак Денис С*.
113 Мек Доналд Джеймс*.
116 Глушок Михайло*.
125 Кухаришин Микола, Марія.
127 Волинець Надія.
131 Васараб Роман*, Ленчук Дмитро* 2, Анна 2; Мартин Юліян Б., Сливчук Роза.
142 Цюрчак Михайло*.
147 Тихоліз Анна.
158 Пешняк Іванка.
191 Квізік Петро*.
194 Голюка Володимир*.
203 Котлярчук Ігор, Евген М.*; Сулжинський Данило.
238 Нестеренко Дмитро.
243 Самчук Йосип*.
270 Світницький Петро*.
332 Балицький Михайло*.
355 Генковський Микола*.
361 Гошовський Володимир.
371 Басняк Нестор, Ксеня.
374 Загурський Петро.
375 Демчишин Осипа.
379 Мартинців Володимир*, Антонія; Москалевич Лідія.
397 Бук Володимир*, Ванчицька Ірина.
432 Алексон Рональд Д.*, Вітик Петро М. Г*., Вишньовський Володимир*. Вовк Юлія, Гоордецький Гнат, Гультай Василь, Думин Євстахій, Маслик Олександер*, Підручна Галина, Сточанська Марія.
440 Чумак Олександер*.
451 Дебрин Надія.
461 Гливка Антон*.
471 Кошіль Володимир*.
492 Шульгин Ігор*, Костик*, Наталя, Олександра.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

183 Хомяк Катерина.
214 Чолій Марія.
233 Дейчаківська Віра.
247 Шевець Петро.
360 Лоза Михайло, Уляна; Фіглюс Наталя.
361 Савіцький Іван.
436 Стус Ілля, Анна.
445 Михальчук Дмитро*.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

422 Грищишин Марко*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

5 Спирко Володимир*.
42 Шот Лорета.
146 Іванчи Роман*.
153 Колодій Григор.
234 Майко Григорій П*.
352 Кий Василь.
361 Яремчук Любов.
375 Спринський Степан*.
434 Мельник Вроніслава.
461 Драгун Іван*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.

20 Глова Григорій*.
25 Вжала Богуслав*.
38 Вонцарівський Осип*.
51 Барщаба Марія, о. Бутринський Марiян, Ващук Юлія, Городиловська Зоріяна, Марія; Ждановська Софія, Кульчицький Пилип, Анна; Олійрчик Михайло*, Параска; Особа Андрій, Фаріон Ярослава, Циганек Ірина, Шарун Осип, Ірина; Яценків Анна.
75 Козяр Григорій, Катерина.
113 Грей Іван Я.*, Сеґравес Карло Р*.
142 Мічел Джеймс М*.
183 Словська Ненсі І.
204 Черник Ярослав*.
216 Солонинка Анастасія.
219 Кравець Антін*.
229 Безушко Юліян В.
240 Березка Зенон*, Кострик Василь*.
248 Щеснюк Онуфрій, Євдокія.
251 Кухта Богдан.
270 Корбаліс Василь*.
277 Прачук Володимир 2.
292 Грамяк Петро.
341 Копеляид Стела.
346 Василюк Орест І*.
348 Вен Делла В.
361 Дацо Джером, Дупак Ярослав, Заборська Марія, Куделя Лев, Кучинський Роман, Левицький Василь, Евгенія; Лялька Стефан, Пізняк Михайло, Хмельовська Марія.
362 Дяків Степанія.
364 Ваюн Анна К.
367 Влагий Ратрінія С.
371 Кріль Анна.
379 Братейко Петро, Марія.
416 Мостовик Андрій*, Серкус Максим*.
443 Валита Марія.
456 Бразеан Моріс*, Срільвна.
469 Благітка Юрій*.
481 Мілянц Катерина.
492 Гнатюк Дениса Е.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

83 Семен Катерина.
127 Лоза Михайло, Уляна; Фіглюс Наталя.
153 Дейчаківська Віра.
208 Валиш Марія 2, Мічener Ричард Л.*, Євгенія; Нагурний Володимир С*., Василь, Марія; Радио Сосин, Річер Сандра Дж., Стасишин Михайло, Катерина, Параня; Стодній Марія, Йонес Емілія.
367 Варанович Анна.
426 Михальчук Дмитро*.
432 Стус Ілля, Анна.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

7 Мойсей Михайло мол.*
13 Карабін Іван*.
13 Сущик Софія.
39 Бойко Михайло Р*.
91 Підгор Маргарита.
94 Васкул Михайло*.
116 Глушок Михайло*.
125 Кухаришин Микола, Марія.
127 Волинець Надія, Стеценко Іван, Анна.
142 Цюрчак Михайло*.
155 Гегедус Анна, Степан; Михайло*, Катерина.
158 Козяк Матвій*, Москаті Анна, Осипович Евгенія, Пешняк Іванка.
177 Лучка Франко Т*.
191 Де Ляп Глорія Г.
208 Магмет Михайло*.
211 Рубах Степанія.
224 Саламаха Анна.
233 Заокопна Марія.
281 Кормелюк Ізидор, Роза.
282 Дікей Мариянна.
331 Ключка Степан*.
337 Качанюк Михайло*.
350 Лупак Грейс, д-р Сарачинський Богдан*, Емілія.
352 Катеринчук Леонард*.
379 Мартинців Володимир, Антонія; Москалевич Лідія.
399 Воднар Степан.
407 Пласконос Василь*, Софія.
430 Пришляк Микола*, Розалія М.
432 Вітик Петро М. Г*., Дубай Петро І*., Дувало Ірина.
451 Дебрин Надія.
461 Гливка Антон.
471 Кошіль Володимир*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

25 Левицька Ярослава.
27 Чипак Ярослав, Ольга.
49 Думан Михайло*.
59 Котило Костянтин, Кузьо Василь, Зигмунда; Фант Василь В*.
68 Макуха Микола*.
96 Грицюк Іван, Февронія; Дуркач Микола, Марія; Курман Марія, Полатайко Микола*, Осип*, Марія, Минодора.
113 Строміок Юрій*.
127 Кроєр Богдан*, Филипів Евгенія.
156 Комендантчук Ольга М.
161 Волошин Микола*.
163 Кравчишин Осип*.
169 Стефурин Василь*.
174 Овчинник Марія, Слюсарчик Атанасій*.
176 Мороз Рассел*, Ярка Іван Т*.
182 Мочула Михайло.
194 Ольхова Марія, Саврас Богдан.
204 Балинський Олександер, Євгенія.
213 Гаважин Михайло Дж*.
217 Філіп Роман*.
220 Багрійчук Микола, Параня.
221 Пігут Зенон О*.
266 Паращак Петро, Анна.
277 Гафткович Ольга, Леськів Василь, Мокрицький Степан, Яцух Михайло*, Іванна.
304 Гаврищко Павлина, Грещук Юрій.
325 Перун Степан.
327 Герула Василь, Степан*; Островерха Олена.
337 Ганас Володимир, Хариш Теодора.
343 Петерс Марія.
356 Ткачук Богдан*.
371 Мізь Оксана, О., Пітьо Маргарита Р.
379 Воробець Михайло.
385 Кучинський Михайло.
397 Соловій Олександер*, Швеца Іван.
414 Кріль Ольга П.
422 Папроцький Роман*.
430 Сум Лідія І.
432 Гела Степан, Литвин Віра, Ундер Ізидор*, Анна.
445 Недокус Анна.
458 Золотнiков Ольга.
460 Коба Тимо*.
465 Біщик Михайло*, Калімон Михайло, Луцишин Іван*, Савадський Григорій, Павлина; Цехош Петро.
472 Угера Нестор*.
473 Грицай Іван*, Юлія; Зайшинний Михайло Я., Петрашко Микола*, Софія; Сербин Іван*, Ольга.
484 Самороз Степан.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

1 Тобіс Доналд С.*, Павло Р*.
22 Вайда Василь.
24 Філіпс Емілія.
35 Стецина Іван, Пелагія.
37 Гусак Ярослава.
42 Білоган Іван*, Марія; Гуда Осип.
59 Паламар Марія.
73 Сорока Євдокія.
83 Козуб Анна.
91 Хромчак Іван*.
94 Гнатюк Петро*, Віра.
102 Вурко Анна, Світлик Михайло.
125 Гедьо Лідія.
127 Кобрин Катерина.
142 Марковиc Олександер*, Михайло мол*.
148 Крог Едвард Р*.
150 Вілак Олександер*.
161 Валько Анна М., Гавзе Галина.
170 Попович Микола*, Челюк Анна.
175 Терлецький Ярослав.
182 Завада Петро.
206 Василеан Іван*.
217 Кубарич Теодор*, Малик Михайло*, Панцьо Фреда Д.
220 Влізло Василь, Сибілія.
221 Вархол Антон, Анастасія; Доросевич Марія, Ільницький Євстахій*, Струтинський Ярослав*.
230 Гаврилко Марія, Хорос Михайло*, Еліза; Яш Микола.
233 Хаванська Анна.
234 Якимович Петро, Анна.
235 Томашевська Кароліна.
274 Середнєська Юстина С.
281 Шкляревський Василь.
284 Стефанович Євстахій.
292 Татарин Марія.
293 Мицак Василь.
321 Кухта Марія.
324 Захарчук Юліян.
325 Гаврисько Іван*.
334 Оленчук Михайло.
336 Колісник Степанія, Тимчишин Володимир.
352 Каспер Параскева. Сулик Михайло, Параскева; Чарторийський Іван*. Шуба Софія, Шупа Анна.
361 Галичин Марія.
364 Попадик Степан, Марія; Пекний Михайло*.
367 Грицелюк Степан*, Марія.
379 Батич Іван, Волчанський Михайло*, Дрозд Анна, Запухляк Семен*; Іванусь Євген, Каліщук Парася, Куцан Анна, Мудрак Іван, Плесканка Іван, Анна, Люба; Потграби Микола, Параня; Руцак Осип.
388 Михальцевич Василь*, Ольга.
397 Вілт Дмитро.
399 Куцан Богдан.
422 Пасієвич Дмитро, Катерина.
423 Дух Марія, Мельник Іван, Патриція; Юзефович Микола, Олександер*, Ольга; Шеп Іван Я*.
430 Вілинський Евген.
437 Темечко Михайло, Анна.
445 Луцьків Йосипина.
472 Вишницька Емілія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

5 Доцик Іван.
8 Пузьо Казимир И*.
13 Коцур Михайло*.
16 Брега Юлія.
23 Захаревич Михайлина.
33 Дорошка Анна.
37 Корнас Анастасія.
39 Каменюк Анна.
42 Безпалко Катерина, Мевтер Юрій С. 2*.
45 Куратник Теодосія.
53 Гумиловт Симон.
64 Сасовський Степан*.
67 Глива Анастасія, Чернінська Параска.
73 Подедворна Галина.
84 Махно Марія.
101 Радинський Петро.
104 Кузьма Атанасій.
106 Пудлик Юрій, Федчина Марія.
112 Ліска Марія.
115 Дрозда Катерина.
135 Лишинський Іван*.
138 Кречук Кирило*.
147 Тихоліз Анна.
156 Блотна Варвара.
164 Пипак Іван*.
167 Крахмальна Марія.
168 Стрілка Микола.
175 Каменщ Олекса.
179 Гольдак Ева.
191 Квізік Петро 2*.
194 Бортник Михайло*, Голюка Володимир, Луцишин Василь.
204 Пелех Неля.
206 Процишин Анна.
216 Бук Володимир.
217 Руда Антоніна.
220 Чорняк Ілля.
233 Процъ Олена.
236 Фетчак Юрій.
243 Самчук Йосип 2*.
271 Шабатура Кароліна.
276 Стюбен Катерина.
293 Кавара Григорій*, Поточняк Михайло.
299 Веремчук Катерина.
316 Гарріс Йосип М*.
320 Бойчук Альбіна 2.
324 Гелета Михайло.
325 Малицький Петро, Сенько Іван.
332 Валицький Михайло*.
334 Моро Володимир М*.
348 Мельник Катерина.
355 Генковський Микола*.
367 Кушлик Павло.
369 Мацікович Онуфрій*.
374 Безкостий Петро*.
378 Вабіш Франко*.
379 Стефанишин Катерина.
397 Бук Володимир*, Сироток Анна.
423 Дзик Никодим*.
432 Миндюк Роман.
458 Курило Іван*.
481 Копко Іван.
503 Олійник Петро*.

Акцидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

47 Престош Іван К., Срока Теодосія.
50 Бурич Надія.
75 Карпенко Борис.
83 Ідельсон Віктор, Оксана; Карбівник Павлета С., Олійрчик Андрій С., Струзінська Віта А.
95 Міч Степанія.
106 Борух Павло, Голод Василь, Гулик Михайло, Гуцул Петро.
115 Торренс Бернард Ю. ст., Мелоди М., Мічел Р.
116 Глушок Михайло.
133 Леськів Степанія, Шарковиц Михайло.
137 Колодруб Степан.
147 Аллен Ірина, Гуцайлюк Іван мол., Йосип, Катерина.
149 Каричак Володимир, Володимир мол., Степан.
158 Базилевський Петро, Щоробура Василь.
170 о. Бура Іван.

(Закінчення на стор. 6-ій)

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС:

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Стан з 30 листопада 1971 р.:	25,265	58,808	4,279	88,352
Активні члени:				
(Приріст у грудні 1971 р.:)				
Нові члени	189	302	96	587
Прийняті нанова	28	62	5	95
Прийняті з перех. листами	9	11	3	23
Зміни кляс забезпечення	3	10	—	13
Прийняті з Департ. Молоді	—	1	—	1
Разом:	229	386	104	719
(Убуток у грудні 1971 р.:)				
Суспендовані члени	28	66	23	117
Відійшли з перех. листами	12	24	4	40
Зміни кляс забезпечення	3	10	—	13
Відійшли до дорослих	17	—	—	12
Померли	3	75	—	78
Вибрали грошові звороти	25	52	—	77
Відійшли з випл. п. сум. заб.	88	87	—	175
Виплатили вповні вкладки заб.	42	105	—	147
Відійшли на част. випл. заб.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	—	—	—
Разом:	213	419	27	659
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у грудні 1971 р.:)				
Виплачене забезпечення	42	105	—	147
На безпл. продовж. забезп.	11	15	—	26
Разом:	53	120	—	173
(Убуток у грудні 1971 р.:)				
Померли	—	10	—	10
Вибрали готівку	14	15	—	29
Приверненї в актив.	11	29	—	40
Вигасло прод. заб.	60	80	—	140
Разом:	85	134	—	219
Разом усіх членів УНСоюзу:				
з кінцем грудня 1971 р.:	25,249	58,761	4,356	88,366

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту що тут проголошені в рекордовому звіті за грудень 1971 року суспендованими можуть бути ПРИЙНЯТІ нанова в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з вийнятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж грудня 1971 року взяли перехідні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН
Заст. гол. предсідника
і рекордовий секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1971 РОКУ

Прибутки:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив
2	185.21
3	236.98
4*	580.90
5	2,268.87
6	206.36
7	262.06
9	132.18
10	100.10
11	126.23
12	129.76
13	1,187.43
15*	1,067.67
16	384.60
17	231.23
18	8.38
19	135.66
22	757.62
23	484.78
24	65.59
25	1,741.14
26	7.09
27	423.40
28	189.58
29	184.41
30	70.08
31	52.65
32	916.90
34	14.35
36	184.52
37	475.38
38	651.66
39	1,621.40
40*	102.77
41	10.63
42	2,366.17
43	208.03
44*	221.68
45*	1,374.80
46	81.32
47	319.83
48	302.48
49	20.60
50	218.49
51*	333.21
52	324.08
53	602.89
54	275.99
55	757.46
56	858.55
57	986.74
59	1,093.10
60	25.85
62	62.93
63	1,380.91
64	138.61
65	147.70
67	214.71
68	156.81
69	284.65
70	282.95
71*	30.09
72	28.03
73	232.23
75	405.44
76	487.99
77	25.32
78	249.07
80	67.11
81	105.13
82	125.18
85*	262.34
86	93.88
87	45.46
88	364.45
90	400.06
91*	325.92
92	36.40
93	310.77
94	2,275.54
95	26.55
96*	1,532.97
97	75.90
98	55.65
99	338.25
100	116.49
102	1,146.67
103	372.30
104	269.35
105	466.64
107	434.21
108	122.44
109	162.70
111	76.18
112	536.95
113	322.88
114*	1,446.36
115*	344.65
116	431.35
117	119.09
119	227.15
120	598.89
121	664.01
122	90.52
123	268.65
124	121.22
125*	946.02
126	64.61
128	558.60
131	1,261.97
132	175.89
133	622.33
137	332.39
138	59.42
139	673.90
140	112.33
141*	15.94
142	395.66
143	73.83
144	271.71
145	84.64
146	789.16
147	1,666.41
148	42.82
149	112.35
150	278.50
151	190.72
152	52.58
153	3,253.42
155	1,398.14
156	644.38
157	585.95
158	601.56
164	246.17

Відділ	Заплатив
167	148.93
168	215.38
169	118.48
170	1,608.39
171*	2,857.94
172	287.56
173	619.93
175	854.04
176*	467.55
177	354.92
178	323.19
179	284.70
180	314.86
181*	100.96
182	537.70
183	655.08
184	404.94
185	36.58
187	69.21
190*	54.24
191	1,271.59
193	18.3
194	1,572.44
195	13.41
196	18.80
197	5.63
199	66.34
200	402.89
202	19.70
203	157.84
204	3,196.51
206	618.04
208*	64.47
209	17.97
210	260.46
211	334.43
213	357.24
215	38.88
216*	1,823.36
219	422.84
220	905.87
221	3,885.34
222*	750.74
223	143.35
224	260.04
225	12.84
226	405.49
228	12.02
233	721.76
234	874.00
235	545.87
236	276.30
237	647.55
238*	2,413.25
240	2,247.48
241	63.92
242*	973.90
243	197.81
244	10.29
245	1,077.50
247	333.76
248	103.64
251*	224.42
252*	437.63
253	272.02
254	535.59
257*	1,561.99
258	27.27
259	258.05
261	340.84
263	16.67
264	43.63
265	116.95
266	1,134.91
267	457.79
268	202.00
270	828.79
271*	641.51
272	206.18
274*	236.89
275	174.88
277	1,175.23
278	149.30
279	42.64
280	83.45
281	853.14
282	179.39
283	752.52
284	447.58
285	356.63
286	634.93
287	1,113.90
288	422.12
289	538.24
290	206.05
292	2,193.00
293	815.90
295	1,058.54
296	196.89
297	7.89
299	82.91
300	24.41
301	464.72
302*	11.82
303	67.50
304	1,416.03
305	528.01
306	106.89
307	518.61
308	108.16
309	40.99
311	24.34
312	110.87
313	36.07
316	2,296.37
317	184.65
318	204.24
319*	197.63
320	933.37
321	406.12
322	125.82
323*	1,400.81
324	160.37
325	1,290.52
327	389.43
328	545.02
330	360.83
331	178.71
332	207.03
333	86.75
334	562.11
336	1,106.42

Відділ	заплатив
337	514.52
338	279.16
339*	446.65
340*	423.03
341*	1,551.92
343	560.36
344	290.15
345*	1,251.10
346	1,656.69
347	883.61
348	504.05
349	629.35
350	1,085.58
351	19.72
352	297.13
353	560.15
354	446.88
355	286.06
356	832.95
357	17.68
358*	335.71
360*	692.90
361*	2,943.12
362	405.87
363	55.44
364	1,440.67
365	17.08
367	1,195.65
368	657.73
369	115.30
370	222.85
371	1,513.82
372	1,299.85
373	429.75
374*	767.77
375	1,635.56
376*	22.96
379	3,004.22
382	115.43
383	621.50
386	115.24
387*	912.79
388	390.43
390*	146.46
391	28.59
393	120.45
394	94.89
395*	607.18
400*	442.06
401	27.51
402*	273.94
404	145.87
405*	99.17
406	341.45
408	463.09
409	191.44
410	3.00
411	57.64
413	245.26
414*	1,090.87
418*	929.59
422	825.69
424	454.61
426*	452.7
427*	1,227.2
429	47.16
430	1,194.57
432	8,633.19
433	140.61
434	2,321.97
435*	179.0
436	444.47
437	1,290.50
438	63.0
439	825.1
440	2,501.34
441	1,313.8
443	285.8
444	1,022.7
445	1,729.6
446*	318.0
448	402.2
450	391.9
451	905.8
452	403.9
453	45.6
454*	787.1
456	390.7
457	887.9
458	1,178.3
460	726.0
461*	1,947.1
462	1,067.8
463	12.0
464	705.2
465	1,170.7
466	301.0
467	33.8
468*	448.8
469	554.6
470*	116.5
471*	4,037.9
472	1,053.6
473	1,789.6
474	254.1
476	54.3
477	81.6
478	164.6
480*	176.88
481	424.48
484	1,094.80
485	84.45
486	551.38
487	353.88
488	139.97
489*	229.60
490	229.88
491*	297.54
492*	311.21
493*	84.03
495*	852.53
496	39.95
497	521.97
498	765.44
499	23.11
500	523.90
502	231.19
503*	1,006.90
504*	88.71
505	111.27
506	123.42

Вкладки зібрані у всіх клясах життєвого забезпечення $221,257.72

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив
6	34.00
10	32.15
15*	17.00
16	6.15
17	1.10
19	18.80
22	30.60
25	25.55
27	8.15
34	15.30
36	14.00
37	1.35
42	17.40
47	37.80
49	36.60
52	15.20
55	8.30
57	9.20
59	4.50
68	2.95
75	1.70
76	24.80
78	15.55
82	3.20
90	7.10
93	85
94	6.30
95	12.00
96*	16.40
102	3.30
103	4.05
104	21.40
105	29.80
112	9.20
114*	1.50
115*	6.35
116	33.60
117	23.20
120	25.10
121	12.10
123	11.10
124	1.70
125*	27.00
131*	4.65
133	14.70
139	1.10
142	4.40
145	21.80
146	70.95
147	28.70
149	1.80
150	11.20
153	86.70
155	10.00
157	8.20
158	14.20
164	1.10
170	39.65
171*	28.05
172	16.70
173	38.15
175	9.20

Відділ	заплатив
182	11.25
184	1.10
191	4.00
194	49.40
204	59.65
206	63.70
208*	1.35
209	12.60
216*	25.00
219	8.05
221	172.80
226	12.20
233	29.45
234	1.25
238*	66.00
240	85.20
242*	1.10
245	22.00
247	1.00
248	9.20
251*	23.40
252*	12.20
254	1.10
257*	60.10
266	11.35
268	46.80
270	3.05
271*	3.05
277	108.55
278	7.20
282	5.65
283	25.00
287	90.55
292	20.20
293	9.20
295	11.65
303	43.60
304	1.90
305	18.40
307	15.20
309	8.60
316	3.95
317	5.95
320	46.65
323	9.20
324	23.20
327	36.60
328	3.95
334	3.00
336	59.20
337	92.10
341*	19.85
344	25.05
345*	90.30
346	51.45
347	17.85
348	11.00
349	140.05
353	33.45
354	15.20
356	11.00
358	12.20

Відділ	Заплатив
360*	99.40
361*	46.40
362	28.10
367	17.00
368	1.70
371	41.25
372	63.00
373	9.20
375	29.90
378	15.20
379	21.80
383	11.00
387*	96.10
388	4.80
394	2.90
402*	64.85
404	9.45
405*	23.20
408	9.60
414*	34.00
418*	147.15
422	53.00
424	10.40
426*	40.20
427*	6.65
430	42.20
432	113.10
434	37.20
437	32.85
439	9.65
440	101.45
441	41.60
443	35.35
444	54.00
445	168.45
446*	115.65
451	31.00
454*	24.80
456	54.55
458	17.00
460	47.40
461*	34.25
462	7.20
464	21.20
465	51.95
468*	59.10
471*	124.70
472	6.80
473	54.80
484	93.50
486	14.65
487	9.20
488	24.20
491*	83.00
493*	11.40
495	34.20
497	50.05
498	35.50
500	20.90
502	4.80
503*	43.20
505	14.00

Вкладки зібрані від членів в клясі Акцидентового Забезпечення $5,530.00

Прибутки:

ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ

Членські вкладки	$ 226.787.72
Відсотки від бондів	86,579.59
Відсотки від позички для УНКорпорації для Відн. Міста	77,997.96
Прибутки друкарні й книгарні	43,647.94
Відсотки від гіпотечних позичок	38,484.59
Прибутки на реальности в Кергонксон, Н. Й.	10,831.25
Зворот федер. податків та соц. забезпечення працівників	4,655.34
З продажі англом. Енциклопедії Українознавства	4,375.50
Вплати на покриття податків на заморґ. інвестиціях	4,365.00
Підвишка вартости бондів	3,752.55
Уневажнені дивіденди	3,594.42
Уневажнені посмертні виплати	3,341.55
Уневажнені виплати за дозрілі вивінувальні грамоти	3,188.26
Відсотки від членських позичок	2,888.41
Чинш від реальности при 79-83 Гренд вулиці	2,000.00
Уневажнені видатки на реальности	1,052.58
Дивіденда від стаків	800.00
Уневажнені пожертви з Фонду Братського	500.00
Повернений грошевий зворот	454.21
Уневажнені загальні канцелярійні виплати	350.11
Зворот стейт. податків та забезпечення від безробіття працівників	243.25
Уневажнена секретарська винагорода	163.68
Уневажнена організаційна винагорода	126.50
Пожертва до Братського Фонду	125.00
Зворот канадських домініяльних податків	110.75
Уневажнена винагорода для Відділ. предсідників і касирів	102.00
Пожертва до Фонду Наглої Потреби	93.45
Уневажнені поштові витрати	90.00
Зворот оплати за оголошення	50.00
Зворот за лікарські бадання нових членів	40.00
Уневажнена запомога	35.00
Разом:	$ 520.826.61

ІНВЕСТИЦІЇ

Сплачено гіпотечних позичок	$ 72,810.26
Сплачено членських позичок	7,544.19
Депозит за реальність	500.00
Обнижено вартість.	
бондів	8,044.61
реальностей	16,326.00
друкарських машин	6,812.43
електронічних машин	710.60
Разом	$ 112,748.09

ПОВТОРЕННЯ

Членські вкладки, прибутки від інвестицій і звороти	$ 520,826.61
Сплачені інвестиції і обниження їх вартости	112,748.09
Разом прибутки за грудень:	$ 633.574.70

Видатки:

ВИПЛАТИ З ФОНДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ

ЗА ГРУДЕНЬ

Виплати посмертних допомог по бл. п.

8	Пуаьо Казимир	1,000.00
13	Коцур Михайло	1,000.00
16	Брега Юлія	1,000.00
23	Захаріясевич Михайлина	500.00
33	Дороцька Анна	500.00
36	Довга Юлія	1,000.00
39	Мец Яків	1,000.00
39	Каменюк Анна	1,000.00
42	Мейтер Юрій	1,000.00
42	Безпалько Катерина	500.00
45	Вах Ілля	1,000.00
64	Сасовський Стефан	500.00
67	Чернинська Параскевія	500.00
67	Ґлива Анастазія	1,000.00
96	Рефт Юлія	500.00
102	Ховanець Юрій	500.00
104	Кузьма Атаназій	1,000.00
106	Камінська Анна	500.00
113	Гембель Анна.	500.00
114	Фурчак Антін	1,000.00
114	Фурчак Антін	500.00
123	Ворожбит Параскевія	500.00
123	Еванина Андрій	500.00
127	Боднар Леонтина	1,000.00
131	Мицик Дмитро	1,000.00
138	Крепчук Кирило	500.00
156	Блотна Варвара	500.00
158	Шиш Карпо	1,000.00
158	Юрочко Марія	500.00
158	Камерер Ольга	500.00
164	Пипяк Іван	1,000.00
164	Каланич Нелля	500.00
170	Ценко Василь	500.00
170	Ценко Василь	500.00
176	Юґан Андрій	500.00
191	Наболотна Катерина	500.00
191	Наболотна Катерина	500.00
194	Голюка Володимир	500.00
204	Дембітська Пелагія	1,000.00
204	Пелех Нелля	500.00
206	Процишин Анна	500.00
220	Бабій Михайло	1,000.00
220	Жовнірчак Петро	500.00
233	Проць Олена	500.00
234	Ватралик Стефан	500.00
236	Фетчак Юрій	500.00
238	Барліт Петро	1,000.00
238	Когут Катерина	500.00
241	Камфоппі Михайло	1,500.00
243	Самчук Йосиф	500.00
243	Самчук Йосиф	500.00
244	Боровський Іван	1,000.00
251	Шурко Анна.	1,000.00
271	Шабатура Каролина	500.00
277	Федерко Марія	500.00
279	Фріман Емма	500.00
288	Малдзія Оліянка	500.00
293	Поточняк Михайло	500.00
295	Косс Петро	1,000.00
320	Войчук Альбіна	1,000.00
320	Войчук Альбіна	500.00
324	Онуферко Роман	500.00
324	Коліяник Павло	1,000.00
325	Єенко Іван	1,000.00
325	Барац Катерина	500.00
332	Баховський Петро	1,000.00
332	Валицький Михайло	527.00
355	Генковський Микола	1,000.00
361	Чорнук Юлія	1,000.00
367	Мазурчак Петро	500.00
367	Кушлик Павло	1,000.00
369	Мацікавич Онуфрій	500.00
374	Пліхтяк Юрій	500.00
374	Безкостий Петро	1,000.00
379	Осика Іван	500.00
379	Стефанишин Катерина	500.00
385	Гунчак Микола	750.00
397	Сиротюк Анна	500.00
431	о. Жарський Константин	1,000.00
432	Пертак Лідія	1,000.00
432	Машталяр Петро	500.00
440	Волощук Стефан	1,000.00
458	Курило Іван	2,000.00
464	Мельничук Володимир	500.00
464	Мельничук Володимир (подвійне забезпечення)	500.00
473	Гойдамаха Іван	1,500.00
473	Сапила Теодор	1,000.00
481	Копко Іван	1,000.00
499	Горінь Іван	500.00
	Разом:	$ 65,277.00

ІНШІ ВИПЛАТИ З ФОНДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ:

Виплати дозрілих вивінувальних грамот	$ 173,533.28
Винагороди секретарів	56,117.20
Видатки друкарні й книгарні	45,051.41
Грошеві звороти	21,661.27
„Свобода" за орган	20,600.00
Обниження вартости реальностей	16,326.00
Платня працівників	15,652.87
Нагороди відділових організаторів	12,522.60
Обниження вартости бондів	7,991.70
Федер. податки і соц. забезпечення працівників	7,841.17
Обниження вартости друкарських машин	6,812.43
Платня головних урядників	5,583.35
Уневажнені посмертні виплати	3,341.55
Поштові виплати	3,199.63
Уневажнені виплати дозрілих вивінувальних грамот	3,188.26
Кошти подорожей обласних організаторів	2,968.69
Видатки за актюарія і статистику	2,923.66
Вкладки за реасекурацію	2,277.59
Загальні кошти подорожей	1,983.52
Виготовлення друків	1,963.80
Винагороди обласних організаторів	1,626.50
Загальні канцелярійні виплати	1,588.64
Видатки на реальності в Джерзі Сіти й Вронксі	1,448.11
Телефон	1,379.08
Виплати податків на заморґ. реальностях	1,350.22
Шпитальне забезпечення працівників	1,234.14
Кошти обласних засідань	1,098.42
Оголошення	1,047.00
Чинш за канцелярії	1,000.00
Обслуга машин IBM	867.79
Лікарські бадання нових членів	765.06
Видатки за англом. Енциклопедію Українознавства	752.57
Обниження вартости електронічних машин	710.60
Платня головного лікаря	500.00
Вкладки за дітей, яких родичі померли	465.67
Пенсійна оплата працівників	433.34
Канцелярійне устаткування	423.42
Кошти контролі	296.35
Канадські домініяльні податки	221.50
Видатки канадської канцелярії	100.00
Інвестиційні видатки	100.00
Спортова акція	97.50
Дивіденда наново принятих членів	30.30
Книжки й друки	28.95
Забезпечення	26.00
Вплати до асекураційних урядів	6.00
Разом:	$ 429,137.14

ПОВТОРЕННЯ

Виплачено посмертних запомог	$ 65,277.00
Інші виплати	429,137.14
Разом:	$ 494,414.14

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ

В ГРУДНІ 1971 Р.

2	Стухляк Анна	$ 30.00
11	Волощук Теодор	30.00
21	Грех Стефан	30.00
27	Балабан Володимир	30.00
27	Пастух Іван	30.00
29	Влюй Марія	30.00
29	Козмовський Іван	25.00
35	Гулич Дмитро	30.00
36	Білецька Христина	30.00
37	Попо Анна	30.00
39	Іваннок Михайло	30.00
39	Флисяк Анна	30.00
45	Шопа Афтаназій	30.00
45	Стриковський Василь	30.00
45	Сивак Анастазія	30.00
45	Лежняк Марія	30.00
56	Солецький Іван	30.00
59	Глива Марія	30.00
63	Альцібіяде Франко	50.00
65	Налепа Марія	100.00
70	Линович Марія	30.00
77	Яцейко Марія	30.00
78	Дрончак Михайло	30.00
83	Драбик Андрій	30.00
93	Тахута Маргарета	30.00
94	Репеска Анна	30.00
99	Вонк Анна	30.00
100	Михаць Марія	30.00
102	Яким Матвій	30.00
104	Мисак Гарасим	30.00
104	Масковита Анна	30.00
104	Мельник Марія	30.00
106	Іванків Симеон	30.00
106	Пундор Давид	30.00
106	Весоловська Ольга	30.00
112	Соровчак Розалія	30.00
113	Медвідь Евгенія	30.00
114	Дзікович Емілія	30.00
115	Демчак Іван	30.00
123	Пеціль Микола	30.00
123	Соліяп Микола	30.00
127	Дергак Дамян	100.00
131	Панчишин Анна	30.00
133	Шавала Михайло	30.00
152	Творищук Павло	30.00
155	Бойко Іван	30.00
155	Гавриш Теодор	30.00
155	Ханевич Катерина	30.00
155	Масник Михайло	30.00
158	Рожовський Теодор	30.00
161	Іваськевич Юліян	30.00
168	Запотічний Антін	30.00
168	Шнир Анна	30.00
170	Вох Агафія	30.00
171	Каричак Анастазія	30.00
175	Потопник Пієрре	30.00
183	Данилюк Олександер	30.00
183	Фльорчук Константин	30.00
209	Ковальська Анна	30.00
209	Вихованик Марія	30.00
217	Цегляник Агнес	30.00
221	Лучків Ірина	30.00
230	Курах Григорій	30.00
233	Дудуш Григорій	30.00
234	Грицак Людмила	30.00
237	Влаґітка Лука	30.00
237	Вакалець Микола	30.00
237	Стецуля Василь	30.00
237	Лужицька Ева	30.00
240	Маґоцька Марія	30.00
240	Швед Володимир	30.00
242	Грешко Данило	30.00
242	Давид Іван	30.00
243	Грабінська Емілія	30.00
253	Харко Катерина	30.00
257	Мирошенко Анна	30.00
270	Маланяк Стефанія	30.00
274	Сенидяк Теодор	30.00
276	Гарбінська Катерина	30.00
276	Зеленський Федір	30.00
286	Хомяк Василь	30.00
292	Коперта Микола	30.00
294	Гуменюк Дмитро	30.00
301	Куц Іван	30.00
304	Гаравус Марія	100.00
305	Рой Галина	30.00
305	Вреський Лев	30.00
305	Тихоневич Михайло	30.00
317	Куртяник Марія	30.00
330	Шпурза Анна	30.00
339	Будай Алекс	30.00
352	Кохан Евгенія	30.00
361	Вуйків Теодосія	30.00
361	Чума Микола	30.00
361	Вельничук Аврора	30.00
361	Галичин Іван	30.00
361	Гурин Михайло	30.00
362	Касперський Олекса	30.00
364	Сентий Михайло	30.00
367	Дік Петро	30.00
367	Джус Осип	30.00
367	Лиско Катерина	30.00
367	Павлуцький Михайло	30.00
373	Парашак Софія	30.00
375	Мінчак Михайло	30.00
379	Гура Евгенія	30.00
379	Ващук Василь	30.00
386	Ганяк Стеля	30.00
401	Кекіш Марія	30.00
406	Мороз Трофим	30.00
406	Піш Іван	30.00
423	Нагірняк Олександра	30.00
423	Носевич Евгенія	30.00
424	Локаєнко Ксеня	30.00
424	Куряча Катерина	30.00
432	Гасюк Василь	30.00
432	Пясецький Юрій	30.00
441	Тхоревський Евген	50.00
450	Чубатий Роман	30.00
459	Височанська Анна	30.00
490	Школьний Михайло	30.00
	Разом:	$ 3,875.00

ІНШІ ВИПЛАТИ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ:

Стипендія для Юрія Вірта	$ 750.00
Пожертва для Курсів Українознавства на Союзівці	1,450.00
Обниження вартости бондів	15.46
Разом:	$ 2,215.46

ПОВТОРЕННЯ

Виплати запомог	$ 3,875.00
Інші виплати	2 215.46
Разом виплачено з Фондів Братських	$ 6,090.46

ВИПЛАТИ З ФОНДУ СИРІТСЬКОГО

Обниження вартости бондів	$ 31.27
Разом:	$ 31.27

ВИПЛАТИ З ФОНДУ ЗАХИСТУ

Виплати на реальности в Кергонксон, Н. Й.	$ 1,308.62
Разом:	$ 1,308.62

ВИПЛАТИ З ФОНДУ НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

Обниження вартости бондів	$ 6.18
Разом:	$ 6.18

ІНВЕСТИЦІЇ

Видано гіпотечних позичок	$ 24,453.71
Піднесено вартість бондів	3,752.55
Видано позичок на грамоти	7,817.53
Піднесено вартість реальности в Кергонксон, Н. Й.	14,696.32
Збільшено позичку для УНКорп. для Відн. Міста	165,997.96
Закуплено стаків	800.00
Закуплено електронічні машини	2,000.00
Разом:	219,518.07

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем листопада 1971 р. осталась	$ 348,517.03
Прибутки за грудень	633.574.70
Разом:	$ 982,091.73
Видатки за грудень	$ 721,368.74
Готівка з кінцем грудня 1971 р. осталась:	$ 260,722.99

Баланс

СТАН ЧИННИЙ

Готівка	$ 260,722.99
Бонди й стаки	26,073,838.63
Гіпотечн. позички	7,562,368.02
Позички на чл. грамоти	535,007.06
Реальності	632,282.17
Друк. і електрон. машини	26,879.67
Позичка для Укр. Корп. для Відновлення Міста	1,509,537.57
РАЗОМ:	$ 36,600,636.21

СТАН ДОВЖНИЙ

Фонди:

Забезпеченеві	$ 35,963,978.41
Братські	319,467.31
Сирітський	158,781.68
Захисту	125,234.74
Наглої Потреби	33.174.07
РАЗОМ:	$ 36,600,636.21

ПЕТРО ПУЦИЛО, касир

Монографія геолога С. Мороза допомагає розшукувати родовища нафти й газу в Україні

Київ. — Молодий український науковець-геолог С. А. Мороз опублікував після кількарічного вивчення багатьох тисяч зразків підземних пород працю під наголовком „Палеоцен Дніпровсько-Донецької западини", яка допомагає геологам практично розшукувати цінні природні ресурси в українській землі, особливо у великому просторі Дніпровсько-Донецької западини. Здавалося, що на тій рівнині нічого немає, крім полів та лісів. Але книга С. Мороза вказала геологам, що і де вони повинні розшукувати. Швидко виявилось, що нібито теоретичні роздумування й висновки молодого автора були безпомильними: у тій частині Україна покривається вже вежами для видобутку нафти, а ще більше — природного газу.

Науковець-геолог С. Мороз вивчав зразки і сам їх розшукував, чи викопував з допомогою наймодернішого приладдя, з великих глибин, з періоду найбільш ранньої епохи Землі — палеогенового періоду. Він досліджував кілька років найбільш давні відклади так зв. „кайнозойської групи" вздовж Дніпра та на Донеччині. Докладно опрацювавши велетенський матеріял, С. Мороз намалював картину далекого минулого північно-східньої частини України, процесів у надрах землі. Він вперше переконливо доказав, що в тій частині України землі на поверхні в дуже далекому минулому не було — там проходила велетенська морська протока від північних районів Західньої Европи аж до південних виступів Уралу, з'єднана з відкритими морськими просторами древнього моря „Титіса". Нібито „мертві" геологічні „документи"-зразки з землі науковець змусив заговорити на повний голос: він визначив температуру води давнього моря-протоки, глибочінь, режим, рослинність на берегах тощо. Московська „Комсомольська Правда" з 15 січня писала, що цим С. Мороз „відкрив по суті справи новий напрямок в дослідженні морських відкладів у надрах української землі".

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

(Закінчення зі ст. 5)

174 Гречний Михайло, Люба; Витягловський Михайло, Крайнц Віра, Наталя.
183 Липовий Степан.
209 Жуковський Михайло.
214 Семенюк Роман П.
221 д-р Вайнер П. С. мол., Старчак Юрій.
240 Дубик Денис В., Думич Роман М., Яременко Валентина.
241 Ренауд Ален С., Ралф З. мол., Ралф З. ст.
251 Молодило Марія.
277 Перцак Анна, Якимів Григорій.
281 Шкодин Роза М .
291 Головка Григорій, Розалія.
293 Галонка Марія, Сова Павло Р., Роберт Дж.
295 Ворончак Давид Р., Кальбах Давид А. Е., Панчак Василь Г.
318 Демчук Євген.
320 Сливка Ростислав.
340 Процак Альфреда, Ходневич Павло.
344 Ковальський Збігнєв І.
346 Гевко Михайло, Галина, Юстина.
353 Оріховський Богдан, Тарнавський Юрій, Галина М.; Черний Антон.
364 Брездун Анна.
385 Смит Семен.
387 Фемяк Н. Степан, Марія.
399 Дукупс Роберт, Віра.
402 Вука Дельорес Я.
408 Дишлюк Дмитро.
430 Білинська Віра, Гура Юрій, Савчин Ярослав.
441 Гвоздецький Марко, Петро, Юрій.
443 Кульчицький Степан.
444 д-р Веляк Зенон Д.
445 Геврик Степанія.
472 Городиський Іван М.; Клос Ярема В., Оксана Л.; Панчук Рута, Помірко Калина.
474 Король Роман.
484 Кроп Володимир.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО

Відд.:

293 Прончик Степанія.

346 Василюк Орест І*.
371 Віловус Роза.
440 Чумак Олександер*.
468 Сеґюк Рассел*.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

445 Михальчук Дмитро*.
505 Волощук Петро*, Деров Кларенс*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

13 Кошикар Володимир*.
36 Крук Михайло*.
42 Новацький Богдан*, Микола*.
102 Шокалок Петро В*.
116 Щурук Андрій*.
120 Горчак Рута К.
157 Гнитка Петро.
242 Линч Йосип А*.
248 Щеснюк Юрій*.
257 Боднар Степан*.
277 Прачук Володимир*.
295 Лавери Джеймс*.
346 Чухрай Ярослав*.
361 Дашо Іванна.
375 Дикан Уляна М.
418 Пежук Дженет С.
443 Балита Петро.
456 Бразеан Моріс*, Мудрук Степанія, Томяк Михайло*.
471 Ощипко Григорій*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

208 Наґурней Василь*.
426 Михальчук Дмитро*.
444 Волощук Петро*, Деров Кларенс*.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 31 грудня 1971 р.:)

Старий рід забезп.	62
Кляса O	243
Кляса T	3,856
Кляса W	12,453
Кляса P 20	14,007
Кляса E 20	9,960
Кляса E 65	2,269
Кляса P 65	1,489
Кляса DP 60	281
Кляса DP65	419
Кляса ADD	4,356
Кляса T 10	215
Кляса T 5	42

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса 4 P	67
Кляса 5 E	107
Кляса P 20	224
Кляса E 20	214
Кляса P 65	11
Кляса E 65	17
Кляса E 18	5
Разом:	50,297

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 31 грудня 1971 р.:)

Кляса 1-ша	759
Кляса 2-га	234
Кляса 4 P	898
Кляса 5 E	1,303
Кляса 6 C	61

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса E 20	5,898
Кляса E 18	4,637
Кляса E 65	261
Кляса P 20	7,388
Кляса P 65	144
Разом:	21,583

ВІДЗНАЧУВАННЯ РОКОВИН НЕЗАЛЕЖНОСТИ І СОБОРНОСТИ

Свято 22-го Січня в Пассейку і в Кліфтоні

Пассейк (М.С.) — Українська пассейсько - кліфтонська громада відсвяткувала 54-ту річницю відродження Української Державности. Дня 22-го січня ц. р. о год. 11-ій передполуднем місцевий посадник Г. Голдман проголосив у Сіти Гол день 22-го Січня — „Днем Української Державности". На урочистість прибула молодь Пласту і СУМА, а також і старше громадянство із своїм душпастирем.

На цих святкуваннях промовляв адвокат Мирослав Смородський. Від пласту промовляла пластунка - юначка Рома Грабарчук, а сумівка Леся Андрук вручила посадникові дарунок - книжку — „Історію України". Господарем церемонії був український - американський ветеран Володимир Маїк. В цьому самому дні вивішено не тільки в Пассейку, але також і на ратуші у Кліфтоні український прапор.

В неділю 23-го січня ц. р. о год. 6-ій вечора у вщерть виповненій залі Української Централі в Пассейку відбулось Свято Української Державности. Свято започатковано врочистим внесенням українських прапорів та вмаршуванням на сцену ветеранів визвольних змагань і представників української зорганізованої молоді під проводом старшого пластуна Анатоля Кардашинця. Стефанія Сікоряк при акомпаніяменті пл. юначки Соні Моравської відспівала американський гимн, а відтак присутні проспівали й український. Свято відкрила Марія Стефанів голова УККА представивши за рангою виступаючих вояків української армії. Промову виголосив д-р Мирослав Бих. Посадник міста Кліфтону привітала громаду і відчитала проклямацію Українського Дня.

У мистецькій частині свята брали участь: хор української католицької парафіяльної школи св. о. Миколая і її диригент В. Ядловський, пластунка юначка Марта Шраменко в декламації і смичкова оркестра українського Музичного Інституту під диригентурою Рафаїла Венке.

Під час свята голова СУМА М. Олещук відчитав резолюції відносно останньо арештованих большевиками українських інтелектуалів резолюції, громада одобрила довготривалими оплесками.

Свято, що його закінчено співом „Не пора", мало найширший відгомін у місцевій американській пресі.

Заступник повітового голови Джозеф Дріскол із Флорал Парку та Іванна Покорецька з Юніондейлу біля українського прапора, який буде вивішений 22 січня над будинком повітового уряду, на відзначення 54-ої річниці проголошення Української Народньої Республіки. Біля них Володимир Атлас (справа) з Відділу УККА і Юрій Солтис — голова того ж Відділу. Керівник повіту Нассав Ралф Касо проголосив у тому повіті 22-ге січня „Днем Української Незалежности".

У Югославії вийшла збірка перекладів з Лесі Українки

Вашингтон. — Один із слухачів „Голосу Америки" українською мовою надіслав до Відділу листа, в якому інформує про вихід люксусово виданої збірки поезій Лесі Українки, в перекладах, що їх зладили поети Десанка Максимович, Мілан Ніколіч та Йованка Гарвачанін. До збірки під назвою „Ломикамінь" ввійшло біля 50 поезій і уривків з поем Лесі Українки. Це перше видання вибірки її творів „у соціялістичній Югославії". Книжка з портретом Лесі Українки вийшла в містечку Пожаревац у Сербії, видав її літературний часопис „Браничево". Автор листа зазначив, що в передмові під наг. „Перший раз із Лесею Українкою" її автор М. Ніколіч пропустив нагоду поінформувати читачів про пов'язаність роду Лесі Українки із старовинним родом у Боснії.

Відзначення Роковин Державности в Ютиці

Заходами місцевого Відділу УККА, головою якого є інж. Ярослав Яцковський, відзначено Роковини Січневих Актів 1918 і 1919 рр. в суботу 22-го січня ц. р., в місцевій українській кат. церковній авдиторії при 6 Котедж пл.

Напередодні свята, делегація під проводом містоголови Відділу УККА Володимира Запаранюка, три місцеві священики: о. Богдан Смикпарох української кат. церкви св. Володимира, о. Микола Немежицький — настоятель української прав. церкви Чесного Хреста, о. Володимир Мельник — настоятель української прав. церкви св. ап. Петра і Павла та Леся Яцків і Юрій Громів, що репрезентували місцеву українську громаду, відвідали Сіти Голл.

Делегацію прийняв, виконуючий в той день обов'язки посадника міста Д. Заморський, підписавши проклямацію, бо в часі авдієнції, новий республіканський посадник Майк Карузо, був в службових справах в Тексасі. В проклямації закликається всіх мешканців Ютики долучитися до святкувань, українців, що відзначають Роковини Січневих Актів 1918 і 1919 рр., і прагнуть, власної волі й незалежности.

Пан Д. Заморський є польського походження. Він прийняв нашу делегацію дуже прихильно та запросив телевізійного репортера. В тому ж дні тричі відчитано повний текст проклямації на телевізійній станції.

22-го січня повівав на ратуші міста український національний прапор, а увечері відбулася святочна академія. Свято відкрила проф. Ярослава Томич, а юнацький хор відспівав національні гимни. З доповіддю, перейшовши всі етапи українських змагань до незалежности, тріюмфи і невдачі, виступив д-р Микола Богатюк, професор Сиракюзького університету. Молодь йому щиро дякувала.

Леся Яцків відчитала проклямацію, яка наспіла від губернатора Нюйоркського стейту Нелсона Рокефелера, а потім продеклямувала вірш О. Олеся.

Дві молоді учительки Наталка Топольницька і Галя Гнап проспівали стрілецьку пісню Р. Купчинського збірацький хор під диригентурою Наталки Топольницької та при акомпаньяменті Галі Гнап проспівав пісні муз. З. Лиська та А. Гнатишина.

Монтаж поезій В. Симоненка виконала молодь місцевої школи: Богдан Даглес, Леся Бекерська, Христя Карпяк і Ромко Мельник.

Свято закінчено співом „Не пора".

В. З.

У 35-річницю священства о. В. Андрушкова

Українське громадянство Східньої Америки відзначає 35-річчя священства загальновідомого та люблюного о. декана Володимира Андрушкова, що вже 35 років працює ревно у Христовому Винограднику.

Народився він 29-го листопада 1906-го р. у Львові як син Теодора з Лопушан, пов. Золочів і Ганни з Долгунів з Дусовець біля Перемишля. Хрестив його у храмі св. Юра о. И. Боцян. Вчився в народній школі ім. Б. Грінченка, пізніше у філії та Академічній Гімназії, де катехитами були тоді о. д-р В. Лаба та о. Л. Лужницький. Внаслідок терору польського окупанта мусів перейти до рогатинської Гімназії, вкінці виїхав до Чехословаччини, де здав матуру в українській Гімназії в Модржанах під Прагою. Потім студіював чеську мову й літературу в Карловому університеті в Празі. Відчуваючи потребу служити українському народові як священик-розпочав богословські студії в Мюнхені в університеті Максиміліяна Людвига під проводом славного богослова, ректора о. Хризостома Бавера, бенедиктинця. Жив у Колегії св. Андрея, що нею опікувалася Східня Місія ОО. Бенедиктинів, як теж і наш Митрополит Кир Андрей Шептицький. З ним студіював теж і теперішній Владика Ісидор Борецький. Крім богословії студіював теж і малярство, головно-рисунок, і це замилування до малярства залишилося на ціле життя. 29-го б. 1936-го р. Преосв. Кир Никита Будка висвятив його на священника і він виїхав до Америки. Перша парохія це був Нантикок, Па., від 1938-40 рр. душпастирював у Стемфорді, Конн., в 1940-43 рр. в Пассейку, Н. Дж., в 1943 р. був префектом і інструктором в малій Семінарії, де тоді студіював м. ін. і Владика Ярослав Габро. В тому році був редактором тижневика „Шлях", писав проповіді в „Америці", був духовним опікуном „Провидіння", капеляном Ліґи Української Католицької Молоді. В 1944-45 рр. душпастирював у Палмерстоні, Па, від 1946-52 рр. у Скрентоні, Па, де був деканом скрентонського і шамокінського деканатів. Від 1952-67 рр. був парохом Північного Брукліну, де побудував величаву школу, був нюйоркським деканом. Від 1967-го р. душпастирює в Коговсі, Н. Й. де підготовляє будову нової церкви. Ювілят давав численні місії та реколекції. В 1970 р. вибрали його головою Т-ва священиків ім св. Апостола Андрея в Америці, в 1971 р. на світовому з'їзді українських католицьких священиків у Франції вибрали його головою Світового Т-ва священиків ім. св. Ап. Андрея. Двічі бував у Римі у справах цього товариства, відбув три паломництва до Люрду. Ювілят завжди ревно опікувався нашою молоддю, виховуючи її у християнському та українському національному дусі, защеплюючи їй любов до наших традицій, культури зокрема до рідного мистецтва. З природи-товариський, веселої вдачі, з'єднував собі любов усіх своїх парохіян як зразковий священик-громадянин і патріот. Служба Богові й українському народові зв'язані в нашого Достойного Ювілята нерозлучно й тому він так ревно обстоює історичні права нашої Церкви до патріярхального устрою. Парохія Коговс уладжує його ювілейний бенкет у неділю 30-го січня 1972 р.

І. Дурбак

АНТИУКРАЇНА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ті інколи хоч пишалися тим, що вони „тоже малороси", а здебільшого — щиро чи ні — заявляють, що їм „всьо равно" ким бути — „українським" чи „русскім", байдуже, якою мовою говорити — „українською" чи „русскою" (а говорять вони переважно таки „русскою"). Як гвинтики в тім державним апараті, що його створено для знищення українського етносу, вони й переслідують фізично (замість оборонити) українських патріотів за саме вживання української мови в побуті та в суспільному житті, як це засвідчено в судi над Сокульським та його товаришами в м. Дніпропетровському, а в тому суді особливо „відзначився" такий „українець" Шило.

Останні арешти українських патріотів — це черговий кровопуск із тіла українського народу. Жахливий мартиролог українського народу, здійснений у лоні цієї „української держави", загальновідомий, його знають не тільки українці, а й увесь світ. Увесь світ знає й про те, як знищено в цій „українській державі" й основу української нації — селянство, перетворене на державних кріпаків.

Проти того, що ця „уз'єднана українська держава" байдужа до долі мільйонів українців Курщини, Вороніжчини, Таганріжчини, Кубані, протестували в своєму „Звіті" навіть канадійські комуністи.

Зрештою, в цій газетній статті немає змоги перелічити всі злочини „УРСР", чи „Радянської України" супроти українського народу. Та мені в даному разі й непотрібна вичерпність у цьому розумінні. Мені потрібна була тільки певна кількість фактів для того, щоб визначити дійсну суть цього державоподібного утвору. З вище наведених фактів та міркувань видно, що це і не „Малоросія", і не „Украіна", — але як же тоді цей парадоксальний феномен назвати? Я думаю що його назва логічно випливає з його протиукраїнського призначення: це „Антиукраїна". Це щось таке, як от у фізиці є „матерія" і „антиматерія", в літературі є „роман" і „антироман", є „поезія" і „антипоезія" тощо.

І ій, цій „Антиукраїні", восени цього року буде вже 50 років! Чи не жах?! Але навіть у такому смертоносному політичному „оформленні", „Україна" ще не вмерла, вона ще бореться, як про це свідчать і останні арешти українських патріотів. „Не вмирає правда наша, не вмирає воля", — казав наш великий Кобзар.

КНИЖКИ ДЛЯ ВАС

Ол. Вабій: Дві сестри (пов.) $3.00; д-р Ю. Мовчан: Що варто б знати — $4.00; Записки лікаря — $5.00; П. Карпенко - Криниця: Індіянські баляди — $2.00; А. Орел: Словник чужомовних слів (три томи) $6.15; Д. Нитченко: Укр. правописний словник — $2.00; Г. Балабан: Реальний мір — $3.00; І. Манило: Україна сама... — $0.50; Січ і відсіч — $0.35; Грім за зорею — $0.50; БАЙКАР — $0.65. Замовляти: Mr. I. Manylo, Cumberland Rd. Millville, N.J. 08332, USA

НА ТЕАТРАЛЬНІ ТЕМИ

ДВА РЕЖИСЕРИ

(Перед виступом „Театру у П'ятницю" у Ню Йорку в неділю 30-го січня ц.р.)

Гротовскі, відомий у світі режисер-інсценізатор, в своїх мистецьких шуканнях дійшов до того, що публіка може й не бути споживачем мистецтва, але матеріялом. Глядачеві можна сказати, що він є зайвий, бо мистецтво не обійдеться і без його участи. І до цього йде. Гротовскі, заки ще прийде із своїм театром, вже викликає здеке зневажування хоч би своїм обмеженням публіки до магічного числа 46.

Звичайно його гостинні виступи відбуваються в старих церквах, фортифікаціях, бараках.

Двері зачинені і дія починається. Засобом гри Гротовського не є ані слово, ані логічно умотивований рух, ані візія, ані жаден інший чинник порозуміння. У великому зверсі може почути пару цитат з Євангелії, якісь уривки творів Достоєвського, дещо з церковних пісень і плачу Єремії. Поведінка акторів моментами пригадує оргію, солодоїдство, бійку, а то й тортури. Рецензент А. Кійовскі називає Гротовського „творцем утопії для мазохістів".

Правда, Шашаровський, керівник „Театру у П'ятницю" до цього ще не дійшов, і, мабуть, ніколи не дійде, а все таки певні познаки експериментування слідні і на його поставах. Взяти хоч би „Медею" Ануї, а зокрема „Одержиму" Лесі Українки.

Мистецтво є наслідуванням дійсности почерез комплекс форм. Так, принаймні, твердив старий Аристотель. Що ж до драматичного гатунку мистецтва, драма створює конфлікти та надає перебігові подій раптовий відзвук. Лесю Українку, як доволі складного драматурга, цікус її особливий підхід до тексту, притаманна їй символіка.

Цю проблематику допомагає розкрити режисер Шашаровський. Таким чином глядач розуміє дію не тільки з-зовні, але й з нутра, відчуває її сенс. Незалежно від цього Шашаровський шукає теж нових форм режисерського вияву, беручи до уваги сучасного споживача театрального дійства, його вражливість на форму і на т. зв. ритм вистави. Він подає це все не в такій різкій формі з огляду на непідготованого до такого роду вистав українського глядача. Та все таки намагання усучаснити давні, вже традиційні засоби сценічного вислову на його поставі (особливо в „Одержимій") помітні.

У виставі драматичних поем Лесі Українки, що її Ню Йорк зможе побачити в цю неділю, 30-го січня, Шашаровський попрацював над субтельністю діялогу, беручи під увагу прецизію і видобуття справжніх інтенцій і поставлених ним драматичних творів безсмертної Лесі.

Вправді й в Україні в сторіччя народин Лесі Українки поставлено декілька Лесиних драматичних творів. За „Кассандру" навіть призначено першу нагороду Київському Драматичному Театрові за поставу і за сценографію. Та можемо собі тільки уявити, в якому пляні ставлено ці твори. „Кассандра" напевно — це завзятий воїн за „новий лад" із усиляного роду вогром демосу. Поставник напевно накинув глядачеві відомий спосіб бачення речей, а перш усього шаблонового моделю героя.

„Театр у П'ятницю" під керівництвом Володимира Шашаровського покаже нюйоркчанам 30-го січня „Айшу та Мохаммеда", „Адвоката Мартіяна" (фрагмент) та „Одержиму" і сподівається, що припаде до смаку нюйоркчанам, хоч його вистави у відрізненні до Гротовського, проходитимуть тихо, смирно, „без болізни й печалі".

ЯрКий.

ПРИКЛАД ГІДНИЙ НАСЛІДУВАННЯ

Асторія, Н. Й. — на „Церкву в Потребі"

По різному українська спільнота в Америці відзначила дату 5-го Архиєпископського Синоду — Богослуженнями, Молебнями, спільними молитовними зібраннями, святочними сходинами, доповідями.

Українці в Асторії на Лонг Айленд відзначили цю дату вдало переведеною збіркою гроша на „Церкву в Потребі", що її заініціював і перевів Комітет Оборони Української Мови і Традицій. Збірка понад сподівання, була дуже успішною і принесла суму 2,248.00 долярів, які були вислані на руки Їх Блаженства Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого.

Збірка ще не закінчена, бо нові пожертви надходять на адресу Комітету. Осіб, які хотіли б ще зложити свою пожертву на вище згадану ціль, Комітет просить надсилати на адресу касира п. Василя Наума, 31-21, 34 вул., Асторія, Н.Й. 11106.

Комітет щиро дякує збірщикам, які доклали максимум зусиль для успішного переведення збірки і ВШ. Жертводавцям, які так сердечно відгукнулись на заклик Комітету. Хай Господь Бог нагородить Вас сторицею.

Збірку переводили і пожертви зложили слідуючі особи: Збірщики зібрали:

П-ні Стефанія Наум і Анна Піх	$ 625.00
пп. Ст. Гробельський і М. Лехіцький	349.00
пп. Т. Боднар і А. Оленський	341.00
п-нна Надя Цвях і Мир. Фенчин	300.00
пп. Ів. Вітюк і Т. Кострика	253.00
п-ні М. Гумовська і Ів. Вітюк	195.00
пп. Т. Боднар і Т. Кострика	185.00
Зібрано разом:	$2,248.00

ПОЖЕРТВИ ЗЛОЖИЛИ:

по дол. 50.00: Влідий М., Вітюк І., Гробельський Ст., Лехіцький М., Маркуш Й., Наум В. С., Подольський С. М., д-р Е. Федик, Шпинда П.;
по дол. 30.00: Дзядів І. М., Мирон А.;
по дол. 26.00: Демків Іван;
по дол. 25.00: 35 Відділ ООЧСУ, Об'єднання Жінок ОЧСУ, Боднар Т., Вринчак І., Василенюк Ю., Гаврилюк Б., Галатин П., Ґентиш В. О., Гречило Е., Гринчишин І., Длябога О., Драбик М., Дутко Ю., Кузьма В. Н., Коваліївський С., Марко В., Оленський А., Пахульський В., Піх В. А., Подоляк П. М., Пушка Ст., Стефанюк Р., Фенчин Мир., Цвях М., Юрків Ю.;
по дол. 20.00: Андрушко В., Боднарчук К., Бурик П., Гальма В., Гуда Ст., Гуменюк Яр., Гречило Е., Доляк В., Кунцьо М., д-р Нагаєвський М., Пукіш П., Тур Ст., Сідляр А., Ференц Й., Цьвях А., Чарторийський І., Чолій Меланія;
по дол. 15.00: Вайко Т., Барняк В., Курочка М., Масс С., Патряк П., Семков П., Сенгий Мир., Чорний П.;
по дол. 10.00: 42 Відділ СУМА, Вересецький І., Бокс Т., Брухальська С., Вітюк Мир., Вовк Е., Вовк Ол., Волосенко А., Волощук Р., Волчук Д., Воробець Т., Гаврилко Я., Гавриляк А., Гайова К., Галатин О., Ганчук В., Гурин М., Гаврон Й., Ґерич М., Гумовський І., Дусанівський Я., Загнійний С., Іванчишин В., мгр. Керницький Т., Коваль Й., Кострика М., Кострика Т., Кравців В., Лопадчак А., Левенець В. С., Луцик І., Мастикаш, Мелешко М., Мельниченко І., Мисько І., Мінко Ів., Мінко Іл., Мачара В., Мулик А., Наконечний В., д-р Нестерчук В. М., Олійник В., Павлюх П., Решетило А., Рудик М. С., Симчич М., Скіра М., д-р Соколишин Ол., Стасюк І., Федорович Ю., Фролов М., Фтомин М., Худий М., Якимів Вас., Якимів Ст.;
по дол. 5.00: Барна В., Гавран Ст., Гарлов П., Гладун В., Ґерлях Й. М., Грех В., Іванець Т., Кухар С., Малкуш М., Матвіїв Т., Микитів М., Муринець І., Рацин С., Юнко І., Яворський С., Якимів Вол.;
по дол. 4.00: Волчук Іван;
по дол. 3.00: Романишин Михайло.

Повижчі пожертви не включають сум, які наші Жертводавці вислали безпосередньо на фонд „Бенкет, що не відбувся", до „Самопомочі" в Ню Йорку.

СТИПЕНДІЇ НА УКРАЇНОЗНАВЧІ СТУДІЇ В ОТТАВСЬКІМ УНІВЕРСИТЕТІ

Відділ Слов'янських Студій Оттавського Університету проголосив дві стипендії, по 500 дол. кожна, для студентів української мови чи літератури. Фундаторами стипендії є д-р Надія та Антін Івахнюки з Торонта.

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП ВІЗЬМЕ УЧАСТЬ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

год. 10 рано Верховний Архиєпископ, в сослуженні Митрополита Амврозія і Владик, відслужить в соборі Непорочного Зачаття ПДМ Архиєрейську Св. Літургію та Панахиду за замучених Владик, священиків і вірних УКЦеркви в Україні, а опісля, в год. 1:00 по полудні відбудеться бенкет в пошану Достойного Ювілята, що його відкриє голова Комітету підготови святкувань Помісности УКЦ Владика Лостен, а проводитиме програмою бенкету о. шамб. Мирослав Харина, та на якому промовлятимуть представник Централі УККА, Митрополит Амврозій і Блаженніший Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф VII.

По прибутті Верховного Архиєпископа на летовище у Філядельфії привітають Первоієрарха нашої Церкви представники Митрополії і громадянства та молоді.

Комітет для підготови програми святкувань, що його основу творять члени Екзекутиви Відділу УККА, очолюватиме Президія в особах: Владика Лостен, голова, о. шамб. Мирослав Харина, заст. голови і координатор, о. шамб. Михайло Федорович, секретар, і о. шамб. Ярослав Данильчук, касир. В міру потреби Комітет буде поширений представниками організацій, що входять у систему Відділу УККА. Почесний Комітет творитимуть голови чи представники крайових організацій.

ОТЕЦЬ В. АНДРУШКІВ НАЙМЕНОВАНИЙ НА ПОЧЕСНОГО КРИЛОШАНИНА

Коговз, Н.Й. — Парох Коговзу, Впр. о. Володимир Андрушків, який відзначає 35-ліття свого священства, одержав найменування на почесного крилошанина від Первоієрарха Української Католицької Церкви Верховного Архиєпископа Кир Йосифа Кардинала Сліпого. У найменувальній грамоті сказано, що надіюється Впр. о. Володимира Андрушкова „за ревність, за Божу Славу, за добро Святої Церкви, за спасіння душ, за Ваші прикмети ума і серця". Датована грамота в Римі днем 15 листопада 1971 року.

50-ЛІТТЯ 1-ГО ВІДДІЛУ СУА В НЮ ЙОРКУ

Дата 4-го грудня залишиться незабутньою посеред членок 1-го Відділу та всіх тих, які мали нагоду брати участь у святкуванні тієї небуденної річниці. 50-ть р. тому свідок Визвольних Змагань України, медична сестра Українського Червоного Хреста, вже покійна Марія Скубова, переживши страшне лихоліття 18-19 рр., коли приїхала до Америки, постановила за всяку ціну допомогти потребуючим в Україні. Коли Марія Скубова почала робити заходи в Ню Йорку для створення якої-небудь допомоги для України, стрінулася вона з опозицією, але думка допомоги для поневоленої України перемогла всі ті перешкоди і Марія Скубова скликає дня 4-го грудня 1921-го р. своїх прихильниць таки до свого помешкання, де з'ясовує невідрадний стан, та рівночасно закликає присутніх нести допомогу. Після виміни думок всі вони постановили стануть до праці. Зараз того самого вечора засновано товариство і названо його Українська Жіноча Громада, яка як довідуємося з її історії несла щедру допомогу українським установам в краю, та поодиноким особам. Чотири роки пізніше в 1925 р. УЖГ була свідком та співосновником Централі СУА, і тому УЖГ дістала нову назву І-й Відділ СУА, бо УЖГ була першим товариством, яке вступило, як член до новозаснованої центральної організації Союзу Українок Америки. І-ий Відділ один з перших дочекався Золотого Ювілею, який завершив виданням ювілейної книжки. Дня 4-го грудня 1971 р. було відправлено Службу Божу в церкві св. Юра в Ню Йорку на подяку, та благословення в дальшій важкій праці. Увечері о. год. 5:30 почали сходитися гості, та членки, які при добірному коктейлі у заряді членок Відділу, мали нагоду оглянути архівну, та мистецьку виставку 1-го Відділу у заряді п. Н. Хоманчук.

При дбайливо удекорованій залі у заряді п. К. Папуги та В. Шуль, та членок Відділу, відчувався небуденний святочний настрій. Точно о год. 7:00 засіла святочна президія. Голова ювілейного Комітету о. Л. Гой відкрила бенкет, відтак попросила всіх присутніх постанням з місць вшанувати пам'ять тих які були в рядах І-го Відділу та які відійшли з волі Всевишнього. Відтак попросила о. д-ра В. Ґавліча, пароха церкви св. Юра в Ню Йорку провести молитву. По молитві відбулося внесення символічного вінка, який символізував закінчення праці певного періоду часу, а саме 50-літньої праці І-го Відділу СУА в Ню Йорку, та ювілейного торта. З тієї нагоди піднесено тост та відспівано многоліттє. На бенкеті промовляли: від Головної Управи СУА — голова Лідія Бурачинська, від Відділів Нюйоркської Округи СУА — голова А. Кіршак, від 1-го Відділу — голова Оля Сливка, і почесна голова К. Пелешок, о. д-р В. Ґвліч парох церкви св. Юра в Ню Йорку, від Об'єд. Ком. Американсько - Українських Орг. м. Ню Йорку д-р Р. Гуглевич, від ЗУДАК-у адв. М. Пізняк, від УНСоюзу містоголова Марія Душник, та містоголова мґр І. Рожанковська. Також наспіло багато письмових привітів і їх відчитано: Від Блаженнішого Кардинала Йосифа Сліпого, від президента ЗСА Ніксона, від губернатора Стейту Ню Йорк Рокефелера, від посадника Ню Йорку—І. Ліндзі, від почесної голови СУА О. Лотоцької, від реф. молодечих Відділів СУА — Н. Даниленко, від письменниці О. Звичайної, від Пластової Станиці в Ню Йорку, та від Осередку СУМА в Ню Йорку. Також були заступлені: Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу в Ню Йорку, Окружний Комітет Відділів Провидіння в Ню Йорку, Браство Броди Лев в Ню Йорку, Пластприят в Ню Йорку, 2-ий Відділ ООЧСУ, ОЖОЧСУ, та хор „Думка". Були заступлені Відділи СУА: 4, 8, 21, 64, 71, 72, 82, 83, 89, 104, 105, 109. Усні привіти зложили: М. Савчак, М. Стефанишин, Е. Єнсен, Р. Польчій, С. Раковська, М. Яремович, Г. Яремчук, та керівник Українського Народного Дому в Ню Йорку п. Королик. Всі доповідачі у привітах висловили признання тим, які дали цей почин 50 р. тому, та тим, що допровадили І-ий Відділ до золотого ювілею. В мистецькій частині в першій точці виступили: В. Семущак, Т. Когут, М. Бурачок, М. Дармограй, та О. Дмитрик. В другій точці: Л. Маґун, та В. Семущак. В третій точці: О. Гаврилюк, а на закінчення — гуморист І. Керницький. Голова І-го Відділу — п. О. Сливка зложила щиру подяку екзекутиві СУА за дарунок, образ Княгині Ольги роботи Г. Мазепи, який Відділ одержав з нагоди ювілею, та всім Відділам Нюйоркської Округи СУА за керамічну тарілку роботи п. С. Геруляк на якій є вирізьблена емблема СУА з написом. Також голова щиро подякувала всім присутнім, які своєю участю дали признання за проведену працю, та моральну підтримку для тих які будуть продовжувати працю в майбутньому. Велике число присутніх, організація цілої програми, та вміле виконання її, вказувало на великий моральний успіх для членок І-го Відділу. На закінчення всі присутні відспівали гимн СУА.

Л. Г.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО" ПРОТЕСТУЄ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

боронити законно свою мову і культуру від дискримінації і русифікації, за спробу обстояти елементарне право людини вільно висловлювати свої думки і переконання. Тобто, арештовані ці діячі саме за те, що ґарантує для кожної людини у світі 19-ий параграф Декларації Прав Людини Об'єднаних Націй.

В імені 155 членів ОУП „Слово", що здебільшого у свій час покинули свою батьківщину перед страхітливою народовбивчою тиранією Сталіна, заявляємо перед усім світом свій гострий протест проти беззаконних арештів заслужених діячів культури і проти злочинного порушення совєтськими каральними органами Декларації Прав Людини, що її підписали і визнали як моральний закон усі члени Об'єднаних Націй.

Ми приєднуємось до масової протестаційної акції всієї організованої української спільноти і з свого боку закликаємо всіх наших членів і всіх українських людей виступити єдиним фронтом і з єдиним гаслом:

Свобода Іванові Дзюбі, Вячеславу Чорноволові, Іванові Світличному, Євгенові Сверстюку та всім іншим безпідставно ув'язненим і закритими судами засудженим діячам української культури!

Президія ОУП „Слово" із свого боку робитиме все можливе в обороні жертв беззаконня неосталіністів. Надіслано окремі листи до провідних діячів, до видатних діячів науки і літератури світу та до міжнародних організацій захисту прав людини.

Кривава тінь сталінізму з новою загрозою нависла над нашим народом. Мусимо мобілізувати всі свої сили і протиставитись тій смертельній загрозі всіма доступними нам шляхами і засобами.

ПРЕЗИДІЯ ОУП „СЛОВО"

Студенти закликають писати листи до президента Ніксона

Вашингтон. — У зв'язку з посиленням репресій в Україні та з запланованою поїздкою президента Ричарда Ніксона до СССР, Українська Студентська Громада в столичному місті вирішила писати листи до Президента, прохаючи його згадати під час переговорів у Москві про недолю безпідставно переслідуваних в СССР діячів української культури: В. Мороза, В. Чорновола, І. Дзюби на ін. і стати в їх обороні. Студенти закликають усіх писати такі листи не лише до Президента, а й до сенаторів і конгресменів, вияснюючи їм коротко чергову українську трагедію й політичні переслідування в Україні під комунізмом, з Москвою на чолі. Таке рішення Студентської Громади у Вашингтоні співпадає з резолюціями 13-го Конґресу СУСТА. Листами, телеграмами і телефонічними викликами треба добиватись оборони українців у СССР та їхніх елементарних прав людини й народу. Бажаючі дістати більше інформацій про цю акцію можуть писати до Євгена Іванцева, студента Джорджтавнського університету: Mr. Eugene M. Iwanciw, 1800 — 38th Street N.W., Washington, D.C. 20007.

СПОРТ

„Чорноморська Січ" — Елизабет С. К. 0:4

Петерзон 21-го січня — В третій рунді футбольного сімкового турніру, що проходить в залі Арморі в м. Петерзоні „Ч. Січ" зазнала високої поразки 0:4 з Елизабетським С. К. Тією перемогою німецькі футболісти зреванжувалися „Січовикам" за свою програну 0:1 в турнірі Райнґольда, в якому „Ч. Січ" здобула першенство.

В складі цього німецького клюбу виступає визначний український футболіст, кол. змагун УСК-у Ню Йорку — Володимир Шмотолоха.

Склад „Ч. Січі": Лісевич, Касіяненко, Паньків, Вол. Каздоба, Л. Вільчак, Т. Понось, М. Фарміґа, Лужняк, Леонів, Мацкевич.

Гаківка

„Чорноморська Січ" — „Ренджерс" Г. К. 3:1

Нюарк 20-го січня — Свою третю перемогу сезону з „Ренджерс", „Ч. Січ" здобула, цим разом, в престижевих товариських змаганнях, що відбулися на льодовій арені Айронбавнду в Нюарку. Переможні ґолі для „Ч. Січі" здобули: Орест Лебедь 2 і Валентин Олійник. В наступну суботу „Ч. Січ" розпічне нову серію мистецьких змагань з дружиною ривалізаційної гаківкової Ліґи, з якою Гаківкова Ліґа Велі Скейтерс заключила договір співпраці. В двох вже відбутих міжліґових мистецьких змаганнях обидві дружини Велі Скейтерс зазнали поразки.

Відбиванка

„Чорноморська Січ" (жовті) — УМСА 2:3 (15:9, 15:3, 11:15, 6:15, 13:15).

Нюарк 19-го січня — В чергових мистецьких змаганнях Жін. Відб. Ліґи Ню Джерзі, „Ч. Січ" (жовті), зазнала поразки з більш досвідченою дружиною УМСА з м. Ровей, вислідом 2:3 сетів. В п'ятому і рішальному сеті змагань, українки були близькі до перемоги, одначе в останніх хвилинах зробили кілька помилок, через них рутиновані суперниці вирвали їм можливий успіх.

Товариська імпреза УСТ „Ч. Січ"

Минулої суботи, 22-го січня, відбулися Традиційні Спортові Вечерниці. Велика заля Грецької Православної Церкви в Орандж, заповнилася гостями, членами, симпатиками і спортовим активом „Ч. Січі". Між приявними, визначними гостями було ряд чолових громадян із сусідніх міст: Джерзі Сіті, Елизабету, Ню Йорку-голова і секретар Українського Спортового Клюбу і ряд інших. З американських визначних гостей були: Шериф Округи Ессекс — Дж. Криян і його заступник, та кілька інших урядовців Округи і Нюарку. Згідно з програмою вечора, гостям були представлені члени футбольних, гаківкової і відбиванкових дружин та „Королеву" і „Принцесу" „Ч. Січі"-1971-го р., вибраних в червні мин. року — Лілю Сиґіду і Зірку Стебельську, обидві визначні змагунки відбиванкових дружин.

Лещетарство

На цьогорічні лещетарські першості, що відбудуться днях 26-го і 27-го лютого в околицях Північного стейту Ню Йорку, УСТ „Ч. Січ" вже зголосила свою лещетарську репрезентацію в такому складі: інж. Я. Ткач, А. Ткач, О. Лебедь, А. Стефанівський, інж. І. Герус, П. Мельник, П. Кобзяр, Ю. Кобзяр і М. Комаринська.

Загальні Збори УСТ „Ч. Січ"

Річні Загальні Збори „Ч. Січі" відбудуться в неділю в пополудневих годинах, 6-го лютого ц. р. Після звітів уступаючої Управи і дискусії, відбудеться вибір нових органів Т-ва: Управи, Контрольної Комісії, Товариського Суду та затвердження нової Управи Спортової Школи „Ч. Січі".

О. Твардовський

Поранено Сол Юрока, який спроваджує совєтських артистів на виступи в ЗСА

Ню Йорк. — „Совєтська культура відповідає за закатованих і ув'язнених совєтських жидів" — сказала невідома особа через телефон до пресової агенції „Ассошієйтед Пресс" у Ню Йорку в той час, як вогонь від запальної бомби вже палахкотів у бюрах американського імпресаріо Сол Юрока при 1370 Евені Америк (Шостій) і 56-ій вулиці. Сол Юрок спеціялізується на спроваджуванні совєтських артистів до ЗСА та влаштовуванні для них концертових виступів. Від вибуху запальної бомби та вогню й диму одна молода жінка загинула, а 13 осіб, у тому й Сол Юрок, були поранені. Майже одночасно того ж ранку, в середу 26-го о 9:30, вибухнула подібна бомба і в бюрах „Колумбія Артістс", при 57-ій вулиці, але нікого не поранила, бо працівники ще не прийшли тоді на працю. Поліційний комишинер Ню Йорку Патрик Морфі повідомив, що 27-річна І. Конес загинула в бюрах С. Юрока, задушившись від диму. Вона працювала там секретаркою. Комишинер Морфі сказав також, що це — „душогубство". Перше підозріння поліції впало на Жидівську Лігу Оборони, але її провідник Меір Кагане категорично заперечив таке припущення. В обох будинках пожежники досить швидко погасили вогонь. Самого імпресаріо С. Юрока, якому вже 83 роки, винесли на ношах напівпритомного й відвезли, як і інших, до шпиталю. Всі вони отруїлися димом від запальної бомби. За повідомленням поліції, від 1965 року до 1970 року включно в Ню Йорку було підкладено різних типів бомб і в різних місцях 465 штук, а з них 98 не зірвались. Кількість підкладуваних бомб у Ню Йорку збільшується. Кілька днів тому під час концерту совєтських балалаєчників адміністрація „Колумбія Артістс" одержала таємне повідомлення-попередження, що будуть підкладені бомби. Будинок „Колумбія Артістс" пошкоджений вогнем. Невідома особа сказала телефоном: „Випустіть наших людей!" — це гасло жидів, які домагаються права на вільний виїзд жидів із СССР за кордон.

ВОДА З ДНІПРА — ДО КЕРЧІ

Старовинне місто Керч лежить поблизу Озівського й Чорного морів, але не має питтєвої води. Біля села Миколаївки розпочали споруджувати велетенське водосховище прісної води, на 30 мільйонів кубометрів. Біля 25 поселень на Керченському півострові та багато підприємств братимуть воду з того штучного „третього моря" біля Керчі. Воду для того нового „моря" помпуватимуть з Каховського штучного „моря", отже фактично — з Дніпра.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 30-го СІЧНЯ 1972 р.

NEW BRITAIN, Conn. Річні збори Б-ва св. Петра і Павла 254 Відд. о год. 4-ій по пол. в Клюбі, 35 Oak Street. На порядку: звіт Управи та вибір нової на 1972 р. Проситься чл. прибути. — П. Семеман, предс., А. Кобеля, касир, В. Романишин, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Поступовий Клюб, 70 Відд. вибрав таку Управу на 1972 р.: М. Шеремета, предс., Г. Бура, заст., М. Жук, секр., В. Ковбаснюк, кас., Н. Боднарук, К. Северин і Н. Матейко, члени Контр. Комісії. Місячні збори Відділу відбуватимуться кожної середи після 10-го кожного місяця. — М. Шеремета, предс., М. Жук, секр.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж. Б-во св. о. Николая 104 Відділ вибрало нову Управу на 1972 р. Р. Станко, предс., К. Сміт, заст., Ст. Мисак, секр., В. Матковський, заст. И. Шотт і І. Воробець — Контрольна Комісія. І. Сідун, опікун хворих. — Управа.

ТАРЗАН, Ч. 6690. Тарзан прокидується з стану зачмелення

Загнані у безвихідну ситуацію дикими кабанами грабарі могили можуть вбити тільки нечисленні велетенські бестії... поки їх револьвери випорожнились...

Тим часом, обернений спиною до незакінченого гробу Тарзан прочунює з паралічу, спричиненого знаркотизованим вином.

Чулю! Ми живі! Ми були знаркотизовані, не затруєні! Слава Богу! Чулю, прокинься!